

Да намериш девица

Ralna

Алекса Райли

“Ќаубои и девици” књига 3

АЛЕКСА РАЙЛИ ДА НАМЕРИШ ДЕВИЦА

Превод: Ralna

chitanka.info

Трейс Дженингс е този в семейството, който винаги се наслаждава на уединението си. Той никога не е мислил за това да прекара живота си с някой, докато не я открива в ранчото си.

Адисън Бекет се крие. Най-после е навършила осемнадесет и вече може да се откъсне от контрола на баща си, но, бягайки по време на буря, в крайна сметка се оказва в леглото на непознат.

Трейс е всичко, за което Адисън е мечтала, дори повече, и никой от тях няма сили да обърне гръб на другия. Любовта от пръв поглед съществува ли? И ще бъде ли достатъчна, за да ги задържи заедно, докато другите се опитват да ги разделят?

Моля ви се! Това все пак е герой, роден от въображението на Алекса Райли. Героинята няма шанс и няма да отиде никъде.

Внимание: Тази кратка история е порочно хубава и секваща дъха! Тези двамата са напълно луди, и ако не бяха абсолютно сладки, щеше да се наложи да бъдат освидетелствани. Давайте, откъснете се за миг от реалността и полетете с този сладък облак на абсурдността!

ГЛАВА 1

ТРЕЙС

Дъждът се изсипваше от небето, без да дава знак, че скоро смята да утихне. Вятърът бе така силен, че можех да усетя как къщата се люлее, а прозорците трепереха. В момента мога да се сетя за хиляди места, на които би трябвало да бъда, точно сега... при езерото, което вероятно бе пълноводно и излизаше от коритото си, при оградите, които вероятно вече са съборени, при добитъка, който може да е избягал, или при нефтените помпи, които може да са се повредили. Но нищо от това нямаше значение. Дори самата мисъл за това не можеше да ме разтревожи. Кое не бе нормално за мен. Обичах всичко да е свършено като хората. Всичко да е подредено. Хаосът ме подлудяваше и обикновено по време на буря бях доста раздразнен, чудейки се какво ще заваря на сутринта.

Но всичко това бледнееше пред онова, което задържаше вниманието ми в този момент. Цялото ми внимание бе насочено към жената, която в момента лежеше в леглото ми. Не можех да сваля очи от нея. Не можех да го направя от мига, в който я открих да лежи сама в средата на полето ми.

Тъмната ѝ коса бе разпръсната около нея. Тънка бяла рокля обгръщаше извивките на тялото ѝ, а краката ѝ бяха боси. Изглеждаше като ангел, изпратен на земята да изкушава мъжете. Почти сякаш бе паднала направо от небето в ранчото ми. Част от мен пожела да я направя своя. Все пак това е Тексас и девет десети от закона се отнася за собствеността.

Как се бе озовала тук, няхах никаква представа. Просто от мига, в който я открих, знаех, че е моя. Нещо дълбоко в мен ми подсказа, че тя бяга от нещо, и се бе оказало, че бягаше към мен. Защо иначе млада жена ще бъде по средата на нищото, без обувки, на няколко километра от най-близкия път?

Може би се бе объркала заради раната на главата си. Някак се бе изгубила, но и в това нямаше смисъл. Не знам какво я бе довело тук,

но нямаше значение. Сега беше моя. Ако някой я преследваше, щях да подсигурия никога да не я открие.

Когато не успях да я събудя, я вдигнах от земята. Беше лека като перца въпреки всичките извивки по тялото ѝ. Не просто ги видях напълно заради мократа прилепнала рокля, но и ги усетих, когато притиснах тялото ѝ към своето. Държейки я внимателно, се качих на гърба на коня.

— Не им позволявай да ме открият.

Тихите ѝ думи не спираха да ехтят в главата ми. Беше ги изрекла, когато сгуши лице в шията ми. Можех да усетя устните ѝ върху кожата си, докато яздохме обратно към дома ми. Не ми бе никак лесно да я държа така, но се справих. Нямах друг избор. Определено не бих я оставил да лежи там, дори и ако над нас не вилнееше буря. Дъждът вече бе започнал да се изсипва щедро, а аз едва успях да я отнеса в дома си и да заведа коня си в обора, преди целият ад да се отприщи.

В началото не бях сигурен какво да правя с нея. Затова направих единственото, което ми хрумна. Започнах да се грижа за нея. Съблякох мокрите ѝ дрехи, правейки всичко по силите си да не я поглеждам, въпреки че наистина ми се искаше. Просто не можех да я оставя да лежи облечена с тях, обаче не бях сигурен и как да сваля проклетото нещо. Оказа се, че с едно леко дръпване роклята ѝ се съдра през средата. Издърпах я от нея и я метнах на пода, преди да взема одеялото, което държах сгънато в долния край на леглото си, за да я увия.

Когато проверих, не мисля, че имаше треска, а раната на главата ѝ не бе прекалено дълбока, че да има нужда от шевове, не че имаше наоколо лекар, към когото да се обърнем. Не и с подобна буря, вилнееща навън. Освен това нямаше нужда да ходи, където и да е било. Харесваше ми точно тук, където бе в момента.

Поглеждайки надолу към нея, не знаех какво още да направя, освен да я съзерцавам. Тя изглеждаше като порцеланова кукла в центъра на гигантското ми легло. Никога не съм мислил, че леглото ми е толкова голямо, докато не я видях в центъра му. Тя почти не заемаше никакво място. Само един господ знае колко дълго съм стоял така, гледайки я, но мокрите ми дрехи започваха да изсъхват.

Тя въздъхна тихо, пълните ѝ устни се разтвориха леко и розовото ѝ езиче се показа за миг, за да ги овлажни.

— Мамка му! — изругах, затворих очи и ѝ обърнах гръб.

Мислите, които ми се въртяха в главата, докато я гледах да лежи там, сигурно щяха да накарат малкия ангел да избяга оттук с писъци. Ако беше такава. Все още не съм видял очите ѝ и не преставам да мисля какъв ли е цвета им.

Тъй като знаех, че трябва да се отдалеча от нея, преди да се предам пред желанието и да легна при нея в леглото, отидох в гардероба и затърсих някаква пижама, или както там се казваше. Някой ми я беше купил за Коледа миналата година. Обикновено спях гол и не ме бе грижа, тъй като бях единственият човек наоколо. Винаги съм сам, освен ако сестра ми Доли не реши да се домъкне, за да ми донесе нещо.

Не съм като другите си братя, които позволяват на Доли да си прави каквото пожелае в домовете им. Добре *позволяват* може би е силно казано, но Доли бе поела ролята на майка, след като нашата почина преди години. Ако ѝ позволях, Доли щеше да се влачи тук всяка вечер, да ми носи храна и да ми задава милиони въпроси за милиони неща.

За щастие днес бурята нямаше да ѝ позволи да се приближи. Всички мислеха, че не застилам с чакъл пътя до дома си, защото нямам време. Истината е, че исках да е адски трудно на всеки да се добере до къщата ми. Така може би хората щяха да спрат да се мъкнат насам.

Не че не обичах двамата си братя Тай и Блейк или пък нахалната си малка сестричка Доли. Но обичах да бъда сам, без значение дали съм на своя земя, или не. Така ми бе удобно. Не съм мъж, който си пада по приказките, казвах каквото е нужно, когато е нужно. Ако исках да посетя някой, отивах и това е.

Обаче, откакто Тай се ожени и потегли надолу по брачния път, сякаш всеки буташе и нас останалите в същата посока. Никога не съм се замислял особено за брака. Имах прекалено много грижи на главата си, и тъй като не смятам, че ставам за съпруг, никога не съм обмислял възможността. Никога не съм изпитвал желание да бъда такъв.

Но сега звуците на притихналата къща не ми изглеждаха така приятни. Всъщност от часове опитвах да измисля как да задържа това сладурче тук при себе си. Нямам никаква представа какво ще каже тя, когато се събуди, или колко бързо ще опита да избяга.

Най-после намерих панталона, който търсех, и се насочих към банята. Смъкнах мокрите си дънки и тениската, мятайки ги в коша с пране, преди да намъкна долнището на пижамата. Чух стон от другата стая и хукнах натам, намирайки малката сладурана да се мята в леглото.

Изтичах до нея и се опитах да я събудя. Когато сложих ръка на лицето ѝ, за да я успокоя, тя спря да се мята и изви леко глава, притискайки буза към ръката ми и търсейки утехата ми. Тялото ѝ се отпусна върху леглото, но когато махнах ръката си, тя започна да се извива отново, докато не я сложих обратно на лицето ѝ.

— Мамка му! — изругах, знаейки какво трябва да направя. Това щеше да бъде най-сладкото мъчение на света. Отментайки одеялата, аз се плъзнах в леглото до нея, поемайки я в обятията си. Тя се изтърколи, заравяйки лице в шията ми, и прехвърли единия си крак над бедрото ми, сякаш се опитваше да се приближи колкото е възможно повече до мен. Лежах там, копнеейки ерекцията ми да спадне, докато вдишвах аромата на розови листенца, който изпълваше дробовете ми. Зачудих се дали ароматът е заради времето, което бе прекарала на полето, или бе естествено да ухае така сладко.

Когато устните ѝ докоснаха шията ми, се пресегнах надолу, сграбчвайки члена си в основата му и стисвайки го толкова силно, колкото успях да понеса. Борех се срещу страстта си, докато топките ми се стягаха. По дяволите, щях да свърша.

— Не ме напускай — прошепна тя срещу шията ми.

— Никога — обещах и знаех, че думите ми са самата истина.

Но това, което тя не знаеше, бе, че и тя никога нямаше да ме напусне.

ГЛАВА 2

АДИСЪН

Събудих се, усещайки топло тяло под своето, и паниката и страха се разбиха в мен. Помислих как да избягам. Отворих бавно очи и открих, че съм сгушила лице в шията на непознат мъж. Кожата му бе прекалено загоряла, а по лицето му бе набола брада, за да бъде този, за когото го помислих. Отдръпнах се леко и дъхът заседна в гърлото ми, щом видях мъжа, към когото се притисках.

Кестенявата му коса бе късо подстригана, а цветът ѝ бе същият като леко наболата брада по челюстта му. Тъмни дълги мигли се спускаха върху бузите му, докато спеше спокойно. Дори в съня си той изглеждаше грамаден и безстрашен. На брадичката му имаше малък белег около два сантиметра, а носът му имаше по-необичайна форма, сякаш някога е бил чупен. Приличаше на воин.

Посегнах към главата си, там, където се бях ударила, чудейки се, дали и аз ще имам белег. Не мислех, докато тичах. Вероятно баща ми не е и подозирал, че може да избягам, след като блъсна главата ми в хладилника. Вероятно не постъпих особено умно, тъй като все още бях замаяна, когато грабнах ключовете му от кухненския плот и хукнах навън.

Бях заседнала в калта и въобще не биваше да шофирам. Проклятие, никога в живота си не бях шофирала. Возила съм се в кола само няколко пъти. Не знаех накъде отивам. Просто карах. Дори не знам колко дълго карах колата.

Как съм се озовала тук? Помня как колата заседна. Главата ми туптеше, когато излязох от колата, и осъзнах, че няма да помръдне от мястото, на което бе затънала. Бях толкова изплашена, че ще ме настигнат. Не можех да им позволя да ме намерят. Нямаше да направя това, което искаха от мен. Нямаше цял живот да бъде под контрола на баща си. Мислех, че вчерашния ден ще е перфектен. Тъкмо бях навършила осемнадесет години. Бях свободна да правя каквото

пожелая, когато осъзнах, че баща ми има други планове. Да ме сложи под контрола на друг мъж.

Сега, поглеждайки към мъжа до себе си, всичките ми страхове се изпариха. Не ми беше ясно как се бях озовала тук върху него, с крака, преплетени с неговите, но не се опитвах да се измъкна. Бях обвинила ръка около неговата, сякаш исках да се вкопча в него и никога да не го пусна.

Отпуснах отново глава на рамото му, наслаждавайки се на мига, усещайки спокойствието да бъда до друг човек, без да изпитвам страх. Може би бе лудост, или може би баща ми е бил прав. Не знаех как да се грижа за себе си. Чувството ми за самосъхранение явно се бе изпарило, тъй като продължавах да лежа до този непознат мъж, без да ме е грижа за нищо на този свят. Просто не можех да намеря волята, за да го направя. Просто лежах там, сякаш цяла вечност, без да мисля за нищо.

Усетих как мъжът се завърта и се вкопчих по-силно в него. Той спря да се движи и плъзна ръка покрай челюстта в косата ми, започвайки да ме милва лениво напред-назад. Зачудих се дали той мисли, че все още спя. Дишането ми се успокои и затворих очи, наслаждавайки се на нежността му.

— Какво ще правя с теб? — чух го да мърмори тихо.

Спах да дишам, чувайки думите му. Така казваше и баща ми, когато направех нещо, което не хареса, дори нещо малко, като да не е напълно доволен от вечерята си. Винаги имаш неща, които не правех като хората.

Мъжът се завъртя леко и аз се изплъзнах от тялото му. Опитах се отново да се вкопча в него и да се върна на същото място, и тогава погледите ни се срещнаха. Неговите бяха тъмносини с цвета на облаци по време на буря, точно преди да посрещнат издигащото се слънце.

— Зелени — прошепна той тихо и почти не го чух. Знаех, че говори за очите ми. Те бяха първото нещо, което всеки забелязваше в мен. Не бяха в обикновеното тъмнозелено. А светли и пронизващи. Тя изпъкваша на фона на светлата ми кожа и тъмната ми коса. Нямахме как да не ги забележи човек.

— Задръж мен — казах, най-после откривайки думи, с които да отговоря на въпроса му. Веждите му се повдигнаха учудено.

— Да те задържа?

— Това трябва да направиш с мен. Задръж ме — казах аз и седнах в леглото, а одеялото се плъзна по тялото ми. Той се препъна назад, падайки от леглото, сякаш се опитваше да избяга от мен. Посегнах да го хвана, но грамадното му тяло се стовари на пода.

— Ще ти донеса тениска — каза той, а гласът му бе дрезгав и пресипнал, докато се насочваше към гардероба.

Погледнах надолу и видях, че не съм облечена с нищо, освен с бикините си.

Той измъкна една блуза и се обърна, заковавайки се на място, докато очите му се плъзгаха по тялото ми.

— Одеялото — кимна той, но аз не посегнах да го взема.

Никога не съм била гола или полугола пред мъж преди. Но не съм тъпа. Може би наивна в някои аспекти, но много добре знам какво се случва между мъжете и жените. Това бе причината да избягам от дома, щом баща ми се опита да ме прехвърли на грижите на друг мъж. Тогава само при мисълта за интимност ми се повдигаше, но сега изпитвах нещо коренно различно.

Поклатих глава и протегнах ръка към тениската, чакайки го да се приближи към мен. Той навлажни с език плътните си устни, преди да се приближи, скъсявайки разстоянието помежду ни. Взех тениската и погледът му нито за миг не се откъсна от моя, когато я навлякох през глава.

— Имаш ли си приятелка, с която живееш? — попитах, нарушавайки тишината.

— Никой друг не живее тук, само аз, и нямам приятелка — каза той и тялото ми се изпълни с облекчение.

— Значи мога да остана? — тръгнах към него, слизайки от леглото, защото исках да съм по-близо, да почувствам спокойствието, което ми носеше, щом бяхме един до друг. Нещо в него ме караше да се чувствам в безопасност и не исках да губя това усещане.

— Да. — Думата прозвуча като ръмжене и накара кожата ми да настръхне, изпращайки тръпка на възбуждане по гръбнака ми. Тогава лицето му стана сериозно. — Някой преследва ли те?

Кимнах, без да искам да казвам повече.

— Ще ми кажеш ли кой?

— Не — отвърнах, вдигайки поглед към очите му. Не знаех дали познава баща ми. Проклятие, дори не знаех къде се намирам и това ми

харесваше. Не исках да знам. Просто исках да остана тук. Това положение ме устройваше идеално. Никой нямаше да знае къде да ме намери.

— Полицията ли е?

— Не съм сигурна — признах аз. Знаех, че бягам от баща си, но имайки предвид, че откраднах колата му, може би бягах и от полицията.

— Добре — каза той. — Поне ще ми кажеш ли името си?

— Не искам. Може би бих могла да си измисля някакво?

— Сладурче, никога няма да ти се наложи да правиш нещо, което не желаеш. Разбра ли? — каза той, карайки ме да се усмихна.

— Хареса ми това обръщение.

— Е, това е добре, тъй като те наричам така, откакто те намерих. — Това накара усмивката ми да стане дори по-голяма. — Аз съм Трейс.

— Харесва ми името ти. — Прилягаше му. — Трейс, ще кажеш ли на някой, че съм тук?

— Не. — Думата бе изречена бързо и твърдо, сякаш и на него не му допадаше идеята някой да знае, че съм тук.

— Ще легнеш ли отново с мен? — попитах и се плъзнах настрани в леглото, за да му направя място. Просто исках да затворя очи за още малко.

Той погледна надолу към мястото до мен, и пое дълбоко дъх, сякаш се съмняваше, че идеята е добра. Би трябвало да се почувствам зле, задето го карам да се чувства некомфортно, но не ме бе грижа. Исках да се сгуша до него.

— Моля те — казах, знаейки, че няма да заспя, ако не го усещам до себе си. Навън се чу силен гръм, карайки ме да подскоча, и преди да разбера какво става, се оказах притисната към него.

— Тук никой няма да те нарани. Не се страхувай — каза ми той. Притиснах се толкова силно към него и едва не изпълзях върху тялото му. Сгуших лице в шията му и преплетох крака с неговите.

— Обещай ми — прошепнах тихо.

— Ще ти обещаю нещо повече от това, сладурче. Никой няма да те отведе оттук. Никога.

ГЛАВА 3

ТРЕЙС

По радиото съобщиха, че полицията в района издирва някой. Отидох до уредбата и се заслушах. Жената, която търсеха, бе Адисън Бекет и местонахождението ѝ бе неизвестно. Молеха всеки, който има информация за нея, да се обади в офиса на шерифа. Радиостанцията бе местна и едва долавях тук честотата ѝ, затова бях сигурен, че сигналът ѝ не се предава надалеч.

Ядосано изгасих радиото, мислейки, че ще е най-добре днес да останем вътре, докато видим как да се справим с проблема.

Тази сутрин трябваше да се срещна с г-н Бенсън, но вместо това останах в леглото с моето сладурче толкова дълго, колкото поиска тя. Когато най-после заспа, аз изпълзях от леглото, за да направя нещо за хапване. Мери-Джейн бе оставила съобщение на мобилния ми, че ще прави пайове, но точно сега не можех да отида да ги взема. Кълна се, всички избираха най-неподходящия момент.

Обърнах се да взема тигана и го сложих да се загрева. Вниманието ми бе привлечено от движение, което улових с периферното си зрение, обърнах се и я видях да слиза по стълбището, облечена с ризата ми, докато ми се усмихваше широко.

Отидох до нея и тя разтвори ръце, обвинявайки ги около кръста ми. Имаше нещо в начина, по който идваше при мен така открито и с лекота ме караше да изпитвам силни защитнически и собственически чувства към нея. Вдишах аромата на рози, който се носеше от нея, докато мекото ѝ тяло се притискаше към мен.

— Чух съобщение по радиото. — Тя застина срещу мен, но аз продължих да говоря. — Казаха, че търсят жена на име Адисън Бекет, за да я разпитат в шерифството. Но не казаха, че е изчезнала, или че е загазила.

Започнах да масажирам нежно шията ѝ, докато тя се отпусна срещу мен. Малките ѝ пръсти се впиха в гърба ми и аз се наведох, целувайки темето ѝ.

— Според мен, ако една млада дама иска да отиде някъде сама, би трябвало да ѝ бъде позволено да го направи — констатирах и затворих очи. — Трябваше да те попитам по-рано, сладурче, но пълнолетна ли си?

Зелените ѝ очи се вдигнаха към мен и тя се усмихна.

— Да. Точно навърших осемнадесет.

Въздъхнах, благодарен, че няма да наруша закона, като я задържа тук. Защото да я пусна да си отиде не бе опция.

— Добре. Значи можеш да останеш тук. — Не казах „колкото дълго искаш“, защото съм копеле и нямаше да ѝ дам възможността да избере да си тръгне. — Няма нужда да замесваме полицията.

Посягайки надолу, сграбчих дупето ѝ и я вдигнах. Тя обви крака около кръста ми и ръце около тила ми, а аз я отнесох в кухнята. Сложих я да седне на плота и опитах да се обърна, но тя се вкопчи в мен.

— Искаш да готвя, докато се държиш за мен? — попитах и се усмихнах на начина, по който се впиваше в мен. Това караше членът ми да потръпва, и макар да я желаех неистово, първо трябваше да я нахраня.

— Можеш ли да направиш и двете? — попита тя, а аз се засмях.

Задържах я така за миг, вплел пръстите на едната си ръка в косата ѝ, докато с другата милвах гърба ѝ. Краката ѝ останаха обвити около мен, но ръцете ѝ се плъзнаха надолу, галейки гърдите ми.

— Нека първо те нахраня, сладурче. Трябва да ядеш.

Стомахът ѝ изкъркори и тя се изкиска.

— Добре, може би съм малко гладна.

Тя отпусна краката си и взех ръцете ѝ в своите, целувайки всяка, преди да се обърна към печката. Усетих как тя пристъпи зад мен и облегна буза на гърба ми, докато готвех. От време на време усещах как топлите ѝ устни се притискат към мен и членът ми трепваше. Погледнах надолу, виждайки, че съм „опънал палатката“ в предната част на пижамата си, но нямаше какво да сторя по въпроса. Затова се постарях да го игнорирам за момент и се върнах към готвенето.

Пръстите ѝ изследваха корема и гърдите ми, докосвайки всички вдлъбнатини и издутини на мускулите ми. С всяко следващо докосване се възбуждах все повече, но обожавах да я усещам до себе си, така вкопчена в мен и следвайки всяка моя стъпка. Сякаш зависеше от мен

и по някаква незнайна причина това ме радваше. Да знам, че съм този, който желае тя, и че съм този, който се грижи за безопасността ѝ.

Когато бях готов със закуската, сипах в чиниите ни и ги понесох към масата, докато тя се държеше за мен отзад и ме следваше. Сложих чиниите на масата и се обърнах, карайки я да застане пред мен. Погледът ѝ се плъзна надолу по тялото ми към предната част на пижамата ми и очите ѝ се разшириха. Не бях сигурен дали е от вълнение, любопитство или желание. Което и да беше, се радвах, че ме гледа с глад, а не с ужас.

Никога преди не съм бил с жена, но съм гледал порно. Знам, че членът ми е по-голям от всички, които съм виждал на филмите, затова се тревожех леко за това дали щяхме да си паснем. Самата ми дебелина щеше да ни създаде проблеми, да не говорим за дължината ми.

Тя посегна към мен, за да ме докосне, но аз улових китката ѝ, вдигайки ръката ѝ към устните си.

— Първо хапни, сладурче — казах ѝ, а тя облиза устни.

Не бих искал нищо повече от това да усетя устните ѝ около двадесет и четири сантиметровия си член, но преди това исках да я нахраня. Сложих я в скута си и тя започна да върти и намества дупето си, докато членът ми не се настани между топлите ѝ заоблени бедра. Пресегнах се и втъкнах кичур коса зад ухото ѝ и започнах да я храня. Дадох ѝ няколко хапки, преди и аз да си взема една. Тя сумтеше одобрително при всяка хапка и реших, че искам винаги да чувам този звука от устните ѝ.

— Бурята миналата нощ бе доста силна. Трябва да изляза да проверя оградите, затова ще трябва да дойдеш и ти, не искам да си на повече от ръка разстояние от мен.

Очите ѝ заблестяха и те се сгуши по-силно в мен.

— Това звучи идеално.

— Господи, радвам се, че си съгласна. — Защото ако не беше, щяхме да имаме проблем. — Нека приключим със закуската и да видим дали ще успея да намеря нещо, с което да те облечем.

Тя кимна радостно, търкайки се в члена ми, а аз отметнах леко глава, опитвайки се да дишам. Желаех я толкова силно, но се опитвах да чакам. И сякаш тя чу мислите ми и реши да ме притисне повече, тъй като отвори леко крака и пак се залюля.

— Сладурче — простенах и сграбчих бедрата ѝ.

— Много е приятно — заяви тя и отново се размърда.

Пълните ѝ розови устни се разтвориха, когато се задъха, и просто не успях повече да се сдържа. Наведох се напред, притискайки устни към нейните и усещайки меката ѝ уста. Тя я отвори още малко, поемайки изненадано дъх, и плъзнах езика си вътре, желаейки да съм вътре в нея, без значение, че така бе само малка част от мен. Усетих я как се разтапя под докосването ми и започнах да ставам по-агресивен, тъй като желаех още.

Прекъсвайки целувката, поех дълбоко дъх, и никога през живота си не съм се чувствал така силен. Привличането ми към нея бе нереално и не можех да се спра да я желая на най-първично, примитивно ниво.

Тя отново се размърда върху члена ми и този път ѝ го позволих. Тъй като не можех да ѝ откажа нещо, което ѝ доставяше такова удоволствие. Можех да усетя горещината на женствеността ѝ, покрита единствено от тънкия плат на бикините ѝ, през плата на пижамата ми, докато се търкаше в мен. Дразненето ѝ бе повече, отколкото можех да понеса. Членът ми запулсира и свърших, мокрейки предната част на пижамата си.

— О, това е толкова хубаво — каза тя и се пресегна да потърка топлото влажно местенце, а аз едва не свърших отново заради нежното ѝ докосване. Тя бе така невинна и в същото време изключително смела и любопитна.

Сложих ръка върху нейната и я задържах там, позволявайки ѝ да почувства как туптеше члена ми. Тя дишаше накъсано, и знаех, че вероятно също като мен копнее за повече. Затова посегнах и докоснах бикините ѝ, усещайки как ги бе навлажнила от желание.

— Нека и аз те накарам да се почувстваш добре, сладурче — казах ѝ, тъй като исках да изпита същото удоволствие, което почувствах и аз. Нуждаех се да го направя.

Избутвайки настрани влажния плат, пъхнах кутрето си в нея и почувствах как се стегна около него. Беше толкова мъничка и ми бе трудно да се плъзна в нея, но влагата и желанието ѝ скоро улесниха задачата ми. След секунда издърпах пръста си, а тя проплака протестиращо.

— Штт. Мисля, че сега може да поемеш по-голям пръст. — Сега използвах показалеца си, за да се насладя на стегнатата ѝ женственост.

Големите ѝ зелени очи се отвориха широко от учудване и желание. Беше толкова влажна от нужда, а женствеността ѝ бе разтворена пред мен за докосването ми. Започнах да я чукам с пръст малко по-силно, опитвайки се да разширя отвора към тялото ѝ, така че да може да поеме члена ми. Не веднага, но скоро. Тя беше моя и исках да предявя претенциите си върху нея. Не исках други мъже да се навъртат около нея и не исках да се разхожда свободна, без да съм я маркирал.

— Трейс — простена тя с глас по-сладък и от летен дъжд.

— Това е, сладурче. За пръв път ще свършиш, нали? Това е първият път, в който позволяваш на мъж да те докосне, нали?

— Да. — Гласът ѝ прерасна във вик, когато притиснах клитора ѝ.

— Искам всичко първо, което изживяваш, да е с мен. Искам да притежавам първия ти оргазъм. Направи го върху пръстите ми, за да мога да ги оближа след това. Позволи ми да опитам какъв е вкусът на недокоснатата женственост.

Тя изплака името ми и се напрегна върху мен, а горещ влажен крем покри пръста ми. Продължих да тласкам в нея, а влажния пляскащ звук ехтеше в кухнята ми, докато викът ѝ едва не събори къщата.

Засмях се и целунах шията ѝ, преди да измъкна пръст от тясната ѝ женственост. Докато го изваждах, тя простена и буквално се разтопи върху мен, когато отместих ръка.

— Не се тревожи, сладурче. Скоро отново ще се почувстваш изпълнена. — Облизах пръст, вкусвайки острата ѝ сладост, и простенах: — По дяволите, вкусът ти е невероятен. Трябва да го опиташ.

Преместих ръка към устата ѝ и поднесох пръст към устните ѝ. Тя отвори бавно уста и малкия ѝ розов език близна пръста ми, опитвайки собствения си вкус.

— Виждаш ли? Толкова сладка и кремообразна. Мога да ям това по цял ден. Може би само още една хапка.

Посягайки надолу, пяхнах пръст в нея и го тласнах няколко пъти. Усетих как вълнението ѝ започна да се трупа, но исках да си опитам закуската, затова издърпах ръка и я поднесох към устните си, отново вкусвайки страстта ѝ. И втория път не ми бе достатъчен. Мисля, че ще ми трябва цял един живот, за да ѝ се наситя.

— Нека те облечем, сладурче, преди да те взема тук и сега. — Дръпнах бикините на мястото им, скривайки женствеността ѝ, и я погалих за последно. — Мисля, че сестра ми има някои резервни дрехи тук, които може да вземеш.

Вдигнах я на ръце и я отнесох в спалнята, мислейки си колко силно желая да я положа на леглото и да вкуся сладостта ѝ направо от самия му източник.

ГЛАВА 4

АДИСЪН

Той захлупи шапката на главата ми и светът потъмня. Нямаше как да сдържа кикота си, докато стоях на задната веранда.

— Не мисля, че и това ми става — казах му, смеейки се. Той повдигна предната част на шапката, така че да може да види лицето ми, а неговото бе загрижено.

— Може би трябва сам да проверя оградите, или да го направя друг ден. — Можех да видя несигурността, която го изпълваше. Тя бе там от мига, в който излязохме от къщата. Можех да видя ясно, че не се чувства комфортно да бъдем заедно навън. Аз също малко се боях, но възможността да излезем на гърба на кон, бе успяла да прогони част от страха ми. Освен това щях да бъда с него.

Не ме е грижа, че звучи като лудост, но се чувствам в безопасност с него, в по-голяма безопасност, отколкото съм била през целия си живот. Може би защото не съм общувала с много хора, но той се отнасяше различно с мен. Не като мъжете на баща ми, които никога не ме поглеждаха. А онези, които го правеха, караха кожата ми да настръхва. Трейс ме гледаше по коренно различен начин.

— Нямам нужда от шапка. — Понечих да сваля шапката, но той ме спря.

— Кожата ти ще изгори. — Той потърка с палец бузата ми и аз се наклоних към докосването му. Никога не съм подозирала, че един толкова едър мъж може да докосва толкова нежно.

Вероятно бе прав. Кожата ми бе бледа, тъй като не излизах на слънце. Баща ми рядко ми позволяваше да излизам от дома. Не искаше да се разхождам наоколо, докато не е близо до мен, за да ме държи под око.

— Добре — бутнах още малко шапката назад. — Тази ще свърши работа. — Усмивнах се нагоре към него, знаейки, че изглеждам нелепо. Носех стари износени дънки, които ми бяха прекалено дълги, вълнена блуза с ръкави, които бяха прекалено дълги за ръцете ми. Бяха на

сестра му, и тъй като бяха по-добре от нищо, щях да се справя. Поне каубойските ботуши ми станаха, което си беше направо огромно облекчение. Нямах бельо или сутиен, но, реално погледнато, не ме бе грижа. Бях толкова развълнувана да бъда навън с Трейс.

Той въздъхна шумно и можех да видя, че е на път да размисли. Бе го направил два пъти в къщата, докато се обличахме.

— Никога преди не съм яздила кон — протегнах се и хванах ръката му. — Винаги съм се плашила да го направя, но знам, че с теб ще бъда в безопасност.

— Мамка му, точно така е. — Гласът му бе твърд, сякаш бе забранено дори да се намеквам, че може да не съм в безопасност с него. — Не мърдай. Идвам ей сега. — Той се наведе, целувайки нежно устните ми, но аз сграбчих черната му тениска и го дръпнах по-плътно към себе си. Не можех да спра да го правя. Постоянно имах чувството, че трябва да го държа близо до себе си, сякаш ако не го направех, щеше да изчезне някъде. Сякаш ако не го държах близо, щях да се събудя от този сън и да се озова обратно в дома на баща си.

Разтворих устни за него и езикът му се плъзна в устата ми, откривайки моя и карайки ме да простена. Обожавах начина, по който го чувствах така близък. Не знам колко дълго бяхме останали там, целувайки се, но когато той се отдръпна най-последно, едва си поемах дъх и чувствах устните си добре използвани. Целувахме се така, сякаш се сбогувахме. Или може би аз го правех, тъй като знаех, че ще ме остави след миг сама.

— Връщам се веднага, сладурче. Две минути, обещавам. — Той се наведе, вдигайки каубойската шапка, която бе паднала от главата ми, докато се целувахме, и я нахлупи отново на главата ми. Вкопчих се в него, тъй като не исках да го пускам.

— Плевнята е ето там, и обещавам ти, ако извикаш името ми, ще те чуя — опита се да ме увери той. — Бих те взел с мен, но някой може да мине по пътя и да те види. А ако останеш тук, ще отида да доведа коня и така дори някой да дойде, няма да може да те види.

— Тук често ли идват хора? — попитах, усещайки как в мен се надигна паника.

— Имам двама братя и сестра, и всеки от тях може да се появи по всяко време.

— Добре — казах най-последно и го пуснах. Той улови нежно брадичката ми, карайки ме да го погледна.

— Не знам кой те е изплашил така, но който и да е той, ще трябва да мине през мен, за да стигне до теб.

— Не мисля, че който и да е било може да мине през теб — признах му аз. Трейс бе наистина огромен, и макар винаги да мислех, че баща ми е голям, сега осъзнавах, че бе нещо, което сама бях създавала в ума си. Баща ми не можеше да се мери с Трейс.

— Определено действаш добре на егото ми — пошегува се той, карайки ме отново да се засмея.

Забелязах, че го правех през целия ден. Обикновено не се смеех. Обикновено гледах да не издавам никакви звуци, за да не ме забелязват. Но сега сякаш се опитвах постоянно да привличам вниманието на Трейс.

Гледах го как се затича към плевнята, оставайки ме да стоя сама. Погледнах настрани към предната част на къщата и голямата веранда, която се извиваше от всичките ѝ страни. Домът му бе толкова приятен като от някое списание. Обаче не бе прекалено претенциозен и вътре имаше няколко спални и бани. Голяма семейна стая до кухнята и огромна задна веранда с гледка към извиващите се хълмове. Точно така си представях най-красивото място на света и сега бях тук. Никога сериозно не съм се замисляла за бъдещето и за това да имам собствен дом, но това място изглеждаше така, сякаш най-последно бих могла да открия спокойствие и мир тук.

По-бързо, отколкото мислех, че е възможно, видях Трейс да излиза от плевнята, следван от кон. Той държеше коня за дългата му юзда и се приближаваше към мен.

Кобилата бе напълно бяла, като излязла от приказка.

— Красива е — казах му, щом се приближиха.

— Името ѝ е Снежинка. Наистина е много сладка и няма да ни създава проблеми. — Пристъпих напред, искайки да я погала, но се спънах в ботушите, които бях обула, и полетях напред. Трейс ме улови, преди да се стоваря на земята, и ме притисна към себе си.

— Упс! — казах, наслаждавайки се на това да бъда в ръцете му.

— Нямах нужда от тях, сладурче — каза той и, вдигайки ме, ме сложи върху коня. След това свали ботушите ми, оставяйки ги на верандата. — Когато не яздим, ще те нося на ръце.

— Не можеш просто да ме разнасяш наоколо с такава лекота.

— Свиквай — каза той и се метна на коня зад мен, притискайки ме към гърдите си, след което пое юздите.

Когато конят потегли, аз се задъхах. Трейс сложи ръка на бедрото ми, за да ми покаже, че е до мен и няма да позволи да падна.

— Е, какво ще правим? — попитах, когато каубойската шапка отново падна пред очите ми. Той я повдигна и аз се усмихнах. — Ти я носи, аз ще се облегна назад върху теб и ти ще блокираш слънцето.

Той изгрухтя, но като погледнах през рамо, видях, че сложи шапката на главата си. Ръката му се обви около кръста ми, а аз се облегнах назад.

— Винаги яздя до северната ограда, където имотът ми граничи с този на Доли, след като е имало буря. Тя очаква да го правя, без да питам.

Сковах се, чувайки думите му.

— Спокойно, сладурче, няма да позволя да паднеш — каза той, преценил погрешно реакцията ми.

— Коя е Доли? — попитах аз. Едновременно харесвах и мразех това. Харесваше ми, че е готов да помага на другите, но не ми допадаше, че има друга жена. — Каза, че нямаш приятелка — заявих аз, спомняйки си думите му от по-рано.

Ръката му около кръста ми стегна хватката си.

— Доли е сестра ми — каза той, а през мен премина вълна от облекчение. — Но вече имам приятелка, нали?

Палецът му замилва корема ми.

— Да — кимнах, а устните му докоснаха странично шията ми, изпращайки тръпка на удоволствие по кожата ми, въпреки тексаската горещина. — Значи Доли ти е сестра, а по-рано каза, че имаш двама братя? — попитах, чудейки се колко ли много са.

— Да. Тай е най-големият, женен е и жена му се казва Мери-Джейн. След това сме Блейк, аз и накрая Доли. Всички имаме земя, която ни бе оставена в наследство от родителите ни.

— Те мъртви ли са?

— Да, починаха отдавна. С братята и сестра ми сме доста близки. Макар че аз се държа най-дистанцирано от всички. Обичам да съм сам. Обичам тишината. Или поне мислех, че ги обичам —

поправих се, докато яздихме по линията на оградата. — Сигурен съм, че много скоро ще се появят да видят дали съм добре.

— Ще им кажеш ли за мен?

— Не — заяви той бързо, — смятам да те пазя само за себе си.

— О, това ми харесва — признах. Беше хубаво. Чувствах се така, сякаш сме изгубени в собствения си малък свят, и исках да остана тук, без да мисля за нищо повече. — Какво правиш със земята си? Баща ми главно отглежда царевица за фураж и прасета. — Сковах се, когато осъзнах какво бях разкрила току-що. Не знаех дали трябва да кажа това, или не. Все още не съм сигурна колко съм се отдалечила от фермата на баща си, но имах чувството, че не е много. Или пък може би беше. Голяма част от вчерашния ден все още ми бе като в мъгла.

— Няма да те притискам. Ще ми кажеш всичко, когато си готова. — Той целуна отново шията ми. — Имам малко животни, но не са главното ми препитание. Тук имаме нефт. Наглеждам кладенците, но те нямат нужда от много грижи. Имам наета компания, която се грижи за тях, а аз по-скоро ги проверявам от време на време. За да съм сигурен, че няма проблеми.

— Звучи отегчително — признах аз и почувствах как тялото му се разтресе, като се засмя.

— А ти какво би правила, ако имаше ферма? — попита той.

— Вероятно не много. Но винаги съм искала да имам малка градинка, може би няколко кокошки и дори крава. Харесва ми идеята да готвя със съставки, които сама съм отгледала, или които са ми дали моите животни. Предполагам, че и аз нямаше да правя кой знае колко вълнуващи неща подобно на теб — признах с усмивка.

— Мисля, че би било хубаво. Просто и хубаво. Тогава никога няма да ни се налага да излизаме от дома, нали?

Обърнах се да го погледна и на бузата му се бе показала трапчинката, която постоянно забелязвах. Без да пита, той се наведе надолу, притискайки устни към моите в целувка. Беше нежна и бавна, сякаш нямаше за къде да бърза. Сякаш в малкия ни свят, освен мен, нищо друго нямаше значение.

— Мисля, че мога да живея така до края на дните си — каза той срещу устните ми, преди да ме целуне още веднъж.

— Никога не съм мислила, че може да е толкова хубаво да се целуваш — казах, облизвайки устни.

— Не съм сигурен, че може да има нещо по-хубаво от това да те целувам.

Погледнах в очите му, чудейки се как животът ми се бе променил толкова за така кратко време.

— Не казвай нито дума, сладурче. — Трейс сложи пръст на устните ми в знак да замълча, повдигайки лице от моето. Обърнах се, за да видя какво гледа, но там нямаше нищо.

Той слезе от коня, вдигайки пръст към устните ми, за да ми каже да продължа да мълча. Погледна ме направо в очите и прошепна:

— Не мърдай. Веднага се връщам. Обещай ми.

Обещах, само движейки устни, разтревожена какво се случва, но знаех, че точно сега не е моментът да се вкопча в него, както ми се искаше да направя. Гледах го как прескача оградата и тръгва към високите храсти.

Чакането ми се стори като цяла вечност. Когато най-после го видях, започнах отново да дишам. Той се качи на коня и никой от нас не каза и дума, докато се отдалечавахме. Този път, докато се връщахме, ходът на коня бе по-бърз и не спряхме, докато стигнахме до задната веранда.

Трейс скочи на земята и ми помогна да слеза, оставяйки ме да стъпя на верандата.

— Върви вътре, веднага идвам. — Направих каквото ми нареди, без да изричам нито дума. Тревожих се какво се е случило там, а умът ми бе изпълнен с вероятностите. Сякаш две секунди по-късно Трейс се върна в къщата, а аз все още стоях на входа.

Трейс ме вдигна на ръце и аз обвих своите около тила му, чувствайки се така, сякаш ще полудея.

— Какво има? Изплаши ме — казах, притиснала лице в шията му, докато сядахме.

— Видях проблясване на светлини, затова отидох да погледна. Беше шерифът. — Отдръпнах се, за да го погледна. — Имаше кола, заседнала в калта на пътя до земята ми, и точно я измъквах, говорейки за изчезнало момиче на име Адисън, което я е откраднало.

— Не съм я откраднала. Просто ми трябваше и я заех. Налагаше се. Искях да си тръгна, а той не ми позволяваше. Нямах намерение да я крада. — Очите ми започнаха да парят и знаех, че ще се разплача. Не

исках да плача. Откакто дойдох тук, дори за миг не съм мислила да плача. И беше много приятно.

— Тихо, сладурче. Не ме е грижа дали си откраднала нещо, или не. Просто исках да те отдалеча от онова място и не исках никой да те види.

— Ще загазиш ли заради мен? — попитах, мислейки, че вероятно ще ме излъже.

— Единственият, който ще загази, е този, който те е накарал да бягаш.

ГЛАВА 5

ТРЕЙС

Държах Адисън в ръцете си известно време, галейки косата ѝ и слушайки ритъма на сърцето ѝ. По едно време помислих, че може би е заспала, и не помръдвах, за да не я събудя.

Тогава на вратата се почука и тя подскочи в скута ми, вкопчвайки се в мен. Можех да видя ужаса в очите ѝ, затова хванах в ръце лицето ѝ, опитвайки се да я успокоя.

— Отиди в спалнята. Ще се отърва от който и да чука. Обещавам. Нищо няма да ти се случи. Разбра ли?

Тя погледна към вратата, а после към мен, хапейки долната си устна. След миг колебание направи това, което я помолих, а аз се изправих и гледах след нея, докато не влезе в спалнята ми и не затвори вратата след себе си.

Отидох до входната врата, погледнах през малкото прозорче и извъртях очи. Отваряйки вратата, погледнах към брат си Блейк.

— Какво? — попитах остро. Нямах време за губене в любезничене.

— Пропуснал си срещата си тази сутрин и Доли каза, че не си отишъл до Ем Джей да вземеш пайовете. Добре ли си?

— Добре съм, Блейк. Не съм видял съобщенията и бях навън да огледам оградите.

Той изглеждаше така, сякаш също не иска да бъде тук, подобно на мен. Блейк кимна, без да иска повече обяснения, и ми махна за довиждане.

— Добре. Ще тръгвам тогава.

Той си тръгна много по-бързо, отколкото обикновено. Обикновено семейството ми обичаше да си вре носа наоколо, да поседи известно време. Но това, че той си тръгна така бързо, бе подарък, който нямаше да върна.

Затваряйки вратата, осъзнах, че се е стъмнило. Вероятно приближаваше време за вечеря. Отидох в спалнята и заварих Адисън да

седи на края на леглото.

— Всичко е наред, сладурче. Просто брат ми Блейк се отби да види как съм. — Тя скочи на крака и се хвърли към мен, а аз я прегърнах силно и я вдигнах от пода. — Господи, обичам начина, по който винаги идваш към мен.

Тя се изкикоти и ме целуна по шията.

— Искаш ли да хапнем нещо? — Аз бях гладен за други неща, но исках да съм сигурен, че съм се погрижил за нея.

— Стига да седя отново в скута ти. — Бузите ѝ поруменияха и аз я прегърнах по-силно, мислейки си за това, което направихме тази сутрин.

Притискайки устни към нейните, я целунах нежно в началото и после задълбочих. Пъхнах език в устата ѝ и тя простена. Сграбчих с две ръце дупето ѝ и я залюлях срещу себе си. Твърдата ми ерекция се притискаше между двама ни, докато тя се търкаше нагоре-надолу в мен.

— Сладурче — простенах, когато устата ѝ се премести към гърлото ми. Тя ме близна, впивайки нежно зъби в чувствителната кожа под ухото ми.

Контролът ми се скъса и само за половин секунда я приковах на леглото под себе си. Тя си пое изненадано дъх и се изкикоти, когато посегнах между телата ни към дънките ѝ.

— Искам отново да те вкуся и не смятам отново да е от пръстите ми. Нека вкуся сладката ти женственост с устните си този път.

Тя простена и надигна бедра, помагайки ми да ѝ смъкна дънките. След това вдигна ръце към блузата си и я разкопча, излагайки на показ пред мен голите си гърди. След това пусна двете страни на блузата да паднат около тялото ѝ.

Започвайки от шията ѝ, прокарах ръце надолу между гърдите ѝ към разголената ѝ женственост. Тя разтвори крака, показвайки ми влажните си гънки, а аз облизах устни, вдишвайки аромата ѝ.

— Трейс — простена тя, посягайки към мен.

Преплетох пръсти с нейните и погледите ни се сключиха за ми, преди да наведе глава към долната част на тялото ѝ. Наложих се да прекъсна контакта между нас, като затворих очи, стеноейки от желание, щом усетих вкуса ѝ. Беше по-хубав дори от първия път. По-вкусен, отколкото можех да си представя.

Никога преди не съм правил това, но докато слушах звуците, които издаваше, докато пирувах с нея, реших да пусна пръста си в тялото ѝ. Бях толкова погълнат от женствеността ѝ, че ми отне няколко мига да осъзная, че предната част на дънките ми е мокра. Вероятно бях свършил в мига, в който я вкусих, но не си спомням. Бях прекалено изгубен в тялото ѝ, за да се интересувам от собствените си нужди.

Пъхвайки втори пръст в нея, опитах да бъда нежен, докато я разтягам, подготвяйки я за члена си. Може и да не го получеше точно сега, но скоро щеше да се случи. И когато дойде времето, исках да мога да улесня нещата възможно най-много.

Със свободната си ръка разкопчах ципа на дънките си и освободих члена си. Лепкавата сперма, която го покриваше, свидетелстваше, че съм свършил, но ерекцията ми бе все така твърда, а главичката му зачервена. Не го докоснах, просто го оставих да стърчи напълно еректирал, насочен към нея, показващ очевидното ми желание.

След това се пресегнах и обгърнах едната ѝ гърда, преди да започна да снова между двете, изтезвайки зърната ѝ. Тя се гърчеше на леглото, докато аз правех всичко, което се сетих, да я възбудя до крайност и да я накарам да изпита страхотен оргазъм. Този път, когато свършеше, исках да е на устните ми, за да мога да погълна удоволствието ѝ.

Засмуках клитора ѝ и бедрата ѝ стиснаха главата ми, докато гърбът ѝ се изви, вдигайки се от леглото. Задържах пръстите си дълбоко в нея, тласкайки ги силно и с нарастваща бързина, и през цялото време не откъсвах уста от клитора ѝ. Отново стиснах едното ѝ зърно, извих пръсти в тялото ѝ и тя експлодира.

Адисън изкрещя, но не от страх, а от страст. Не сдържа нищо, докато оргазмът пое контрол над тялото ѝ, сякаш бе робиня на докосването ми. Не намалих натиска си, а продължих да действам силно и бързо, докато тя не се срина на леглото.

Бавно, тъй като обичах местенцето, на което се събираха краката ѝ, покривайки го с малки целувки, измъкнах пръстите си и притиснах език към входа ѝ, вкусвайки оргазма ѝ и почиствайки я от влагата. Простенах от сладостта ѝ и потърках носа и брадичката си в хълмчето ѝ.

— Трейс — въздъхна тя и посегна към мен.

Неохотно се откъснах от нея и се плъзнах нагоре по тялото ѝ, целувайки всяка извивка по пътя си, стараейки се да не пропусна нито една.

Членът ми беше твърд и потръпващ помежду ни и трябваше да задържа бедра във въздуха, за да не се притисна в горещото ѝ тяло, иначе нямаше да мога да се спра да не проникна в нея. Знаех, че да потопя само главичката му няма да ми е достатъчно. Щях да искам да вляза сантиметър след сантиметър. Нямаше да се задоволя, докато не се заровя до основата в девственото ѝ тяло.

— Ще отида в кухнята, за да направя нещо за вечеря, сладурче. Ти ме нахрани, сега е мой ред.

Тя затвори очи и се усмихна, напълно задоволена. Целунах леко устните ѝ, преди да стана от леглото и да погледна надолу към нея. Беше така красива в леглото ми, че чак сърцето ме заболя от желание отново да легна върху нея, докато малкото ѝ тяло с прелестни извивки бе изложено на показ пред мен. Бедрата ѝ все още бяха широко разтворени и можех да видя влагата между тях. След секунда осъзнах, че не можех просто да си тръгна така, затова посегнах надолу и започнах да галя члена си, докато я гледах. Очите ѝ бяха затворени и дишаше равно. Бе заспала след оргазма и приличаше на ангел.

Семенна течност се процеждаше от върха при всяко движение на ръката ми и след няколко секунди свърших. Изливайки струи върху мекия ѝ корем. В мига, в който семето ми докосна кожата ѝ, тя отвори очи и ме погледна. Погледът в светлозелените ѝ очи ме накара да свърша още веднъж, изливайки втора вълна от семенна течност, този път върху бедрата ѝ и хълмчето между тях.

Простенах, разклащайки члена си, така че и последните капки да паднат върху тялото ѝ. Трябваше да се насиля да почакам, но виждайки семето си по кожата ѝ и начина, по който тя гледаше члена ми, направиха това напълно невъзможно, и бях решен много скоро да я направя своя.

ГЛАВА 6

АДИСЪН

— Какво правиш?

Вдигнах поглед, виждайки Трейс да стои на рамката на вратата и да ме гледа как съм седнала на пода в спалнята му.

Огромното му тяло заемаше почти цялата рамка, а на устните му имаше широка усмивка, докато гледаше към мен.

— Реших да си направя нещо, с което да се облека. Надявам се, че не възражаваш — казах и вдигнах част от тъмносиния чаршаф, който бях разрязала.

— Можеш да правиш всичко, което пожелаеш, сладурче — провлече той. Усмихнах се на думите му. Знаех, че няма да има нищо против, че съм разрязала чаршафа. Трейс не се разстройваше от нищо, което направех. Беше хубаво да не трябва да се тревожа за всяко свое действие. Бях свикнала да се старая да бъда невидима, но с Трейс въобще не беше така. Винаги опитвах да привлека вниманието му.

— Мислех, че имаш нещо за вършене? — попитах, като отрязах края и се опитах да го завържа. Той бе казал, че има да свърши някои неща в плевнята, но го нямаше едва тридесет минути.

— Не ми харесва да бъда далеч от теб за дълго време. — Вдигнах отново поглед, виждайки, че е влязъл вътре, приближавайки се към мен.

— И на мен не ми харесва да съм далеч от теб, но знам, че имаш работа за вършене. Освен това наистина нямам нищо, което да облека, за да мога да дойда с теб. — Точно по тази причина не бях излязла с него в плевнята.

Сестра му бе оставила само ризата и дънките си тук, а те вече бяха мръсни. Благодарение на Трейс. Изчервих се само при спомена за това.

— Поръчах ти някои неща. Би трябвало да пристигнат утре.

— Поръчал си ги докато беше в плевнята? — попитах, неспособна да скрия шока си.

— Не, миналата нощ, докато спеше. Онлайн. Купих доста неща, но ако не ти харесат, можеш да ги върнеш и да поръчаш други.

— Сигурна съм, че ще са перфектни. — Не ме бе грижа, дори да е хартиен чувал, щом ми го е поръчал той, щях да го нося. Дори не мога да си спомня последния път, когато получих нови дрехи. Моите винаги ми бяха малки, защото баща ми не ми взимаше нищо ново. Но да ми вземе каквото и да е бе рядкост, затова се бях научила да си шия сама дрехи.

— Ще ми липсва да те виждам облечена в дрехите ми — каза той, поглеждайки към грамадната му тениска, с която бях облечена. Стоеше ми почти като рокля.

Вдигнах ръка към него, за да ми помогне да се изправя, но вместо това, той се наведе, сложи ръце под моите и ме вдигна. Оставяйки ме да стъпя на пода, той се наведе и целуна главата ми.

— Обичам да спя с тениските ти, затова ще ти се реванширам тогава.

— Промених си мнението. Мразя да те виждам в дрехите ми. Ще трябва да спиш гола.

Поклащайки глава, хванах края на тениската, която носех в момента, и я измъкнах през главата си, пускайки я на пода, за да застана гола пред него. Погледът му се плъзна по мен, насочвайки се към гърдите ми, и той опита да ме сграбчи, но отскочих назад.

— Нека да видим дали ще ми стане — казах и се наведох да взема роклята, която бях направила. Знаех, че ако му позволя да ме докопа, скоро нямаше да изпробвам роклята.

— Нека ти помогна — каза той и я взе от ръцете ми. — Вдигни ръце.

Направих каквото ми нареди и той я плъзна през ръцете и главата ми, надолу по тялото ми. Щом застана на мястото си, погледнах с надежда към него, само за да видя ядосаното му изражение.

— Няма да излизаш от къщата облечена така — изръмжа той. Погледнах надолу към дрехата. Бях направила няколко плисета на ханша, за да може в горната част да бъде по-стегната. В предната част леко се издуваше, но не това бе проблемът. Бях я отрязала прекалено късо.

— Не ти ли харесва? — попитах и се завъртях, така че платът да се надигне леко.

Погледът на Трейс се насочи право към женствеността ми.

Той облиза устни и знаех какво си мисли. За нещо, което ми правеше доста често от вчера насам. Обожаваше да ме целува между краката. През последните двадесет и четири часа го бе направил четири пъти. Можех да лежа на леглото до края на дните си и да го оставя да ми го прави. Точно това правех тази сутрин, когато той ме измъкна от леглото, казвайки, че трябва да ям.

— О, мамка му, направо ще я обичам, щом я видя на пода до ризата ми — изръмжа той и се хвърли към мен. Изписках и успях да избегна ръцете му. — Искаш да играем? — Той повдигна една вежда, когато започнах бавно да отстъпвам от него.

— Може би — заявих аз.

— Сладурче, знаеш, че ще те хвана.

— Но какво смяташ да правиш с мен след това? — облизах устни, мислейки си, че исках да го вкуся. За това той да ме *накара* да го вкуся, щом ме улови. Дишането ми се забързваше само при мисълта за това. А между бедрата ми се зароди вълнуваща тръпка.

Той простена и този път наистина тръгна към мен. Скочих на леглото и слязох от другата му страна. Той сложи и двете си длани на матрака, навеждайки се напред.

— Много вероятно е да смъкна тази рокля от тялото ти в секундата, в която те уловя.

— Тази рокля? — врътнах се отново и роклята се вдигна над бедрата ми, а той скочи към мен. Изписках и хукнах през вратата на спалнята, в коридора и надолу по стълбите. Можех да го чуя как се приближава след мен, докато тичах колкото мога по-бързо през дневната в кухнята, насочвайки се към задната врата.

Чух силно тупване и реших, че вероятно е скочил на площадката пред стълбите. Изскачайки през отворената врата, хукнах навън, смеейки се, точно преди да се блъсна в някой. Силни ръце хванаха раменете ми, задържайки ме да не падна по гръб.

— Какво, по дяволите? — каза мъжът. Погледът ми се плъзна нагоре към лицето на мъж, изглеждаш на годините на Трейс, но не толкова едър. Кафявите му очи бяха със същия цвят, каквато бе и

косата му. Усмивка раздели устните му, но той не направи опит да ме пусне. Аз стоях и го гледах шокирана.

— Пусни я. — Трейс дори не даде възможност на мъжа да изпълни нареждането му, а ме издърпа от ръцете му. Бутна ме зад гърба си, за да не може мъжът да ме гледа. Всичко, което виждах, бе гърбът на Трейс.

— Мамка му, Трейс, не знаех, че имаш мацка при себе си. По дяволите, дори не знаех, че излизаш с някоя — каза непознатия мъж.

— Гледай си своята работа и не се меси в моята. Мамка му, мери си думите пред нея.

— В това няма никакъв смисъл. Ти също току-що използва думата с М. — Можех да доловя веселието в гласа на мъжа, но това не помагаше на Трейс да се охлади. Можех да видя напрежението да изпълва тялото му.

— Ще говоря каквото си искам пред жена си, мамка му. Ти, от друга страна, нямаш тази свобода — изръмжа Трейс. Сложих ръка на рамото и започнах да го милвам с леки кръговидни движения. Той се облегна леко назад, сякаш искаше да почувства по-плътно докосването ми.

— Все тая, човече. Просто исках да питам дали мога да отида да ловя риба в езерото ти, но мисля, че размислих.

Наведох се леко настрани, поглеждайки към мъжа иззад гърба на Трейс. Мъжът ме погледна, но Трейс мръдна настрани, скривайки ме с тялото си.

— Дори не я гледай. Всъщност, престори се, че не съществува. — Думите му бяха изречени твърдо.

— Добре, човече. Ще се видим друг път — каза мъжът. Трейс не се сбогува. Той просто се обърна, вдигна ме на ръце и ме отнесе в къщата. Обвих краката си около него. Той изрита вратата, за да я затвори, и завъртя ключа.

Зачудих се дали мъжът ще каже на някой, че ме е видял тук. Вкопчих се по-силно в Трейс сякаш се боях, че някой ще дойде и ще ме откъсне от него. Какво щеше да се случи, когато те научат, че съм тук? Не мисля, че бих могла да се крия вечно. Всичко щеше да излезе наяве по-скоро рано, отколкото късно, и не можех да карам Трейс да стои заключен с мен непрестанно, без значение колко ми се искаше. Обичах този малък свят, в който живеехме само ние двамата.

— Хванах те — заяви той игриво. Смъртоносното настроение, което го бе обзело преди миг на верандата, вече го нямаше. Захапах леко шията му.

— Чувствам се така, сякаш аз съм те хванала — казах и отново го гризнах лекичко. — Мога ли да те вкуся така, както ме вкусваш ти? — Ръцете му на дупето ми ме стиснаха по-силно при тези думи.

— Мамка му — простена отчаяно Трейс.

Обърнах глава към предната врата. Отвън спираше кола. Трейс отиде до кухненския остров и ме сложи да седна на него.

— Не мърдай — каза той, преди да ме целуне по главата и да се насочи към вратата. — Пак е брат ми. Няма страшно, сладурче.

Трейс излезе през входната врата, затваряйки я зад себе си. Издържах само секунда, преди да скоча от кухненския остров и да се приближа до един от прозорците, за да надникна навън. Мъжът почти ме видя, очите му се насочиха направо към моите и аз отскочих назад, пускайки завесата на мястото ѝ.

Да, само въпрос на време е преди да се разбере, че съм тук. Боя се от това, което ще се промени, когато настъпи този ден.

ГЛАВА 7

ТРЕЙС

Бях изненадан колко бързо си тръгна Блейк. Мислех, че доста ще поспорим, но в погледа му имаше нещо различно. Нещо ме караше да мисля, че той разбира начина, по който се чувствам в момента по-добре, отколкото осъзнавах, и си отбелязах да го попитам следващия път, когато го видя.

Може и да се дистанцирам от семейството си, но винаги съм последният в екипа ни. Аз съм тихият и обикновено задържам всичко в себе си, но те никога не са се сърдили за това. Обичам всички тях, и сме близки, но се наслаждавам на усамотението си. Е, поне се наслаждавах, докато не се появи Адисън. Сега всичко, което исках, бе звукът на смеха ѝ да изпълва къщата и гласа ѝ да трепти около мен.

За някой може да не изглежда като голяма промяна, но за мен е направо гигантска. Да искам да споделям пространството и времето си с някой бе доста значимо. Не че не искам да го правя със семейството си, но просто обичах да си стоя тук у дома. Обаче вече като имах моята сладурана вътре, не мисля, че някога нещата ще са отново същите като преди.

Когато се върнах обратно вътре, видях Адисън в кухнята, стоейки толкова сладко с ръце зад гърба си. Изтърпя само половин секунда преди да хукне към мен. Вдигнах я на ръце, а тя обви крака около кръста ми.

— Господи, обичам те — зарових лице в косата ѝ. Тя се напрегна в ръцете ми и се усмихнах. — Може и да го казвам едва сега, но го чувствам от мига, в който те видях.

— И аз те обичам — тя се отдръпна, за да ме погледне. Очите ѝ бяха огромни и блестящи. — Толкова много те обичам, Трейс. Никога не искам да се разделяме.

— Никога няма да се разделим, сладурче. — Стиснах силно дупето ѝ. — Мисля, че е време да сложа нещо в теб, което ще те бележи, като моя. Завинаги.

Желание блесна в очите ѝ и тя стисна по-силно крака около мен. Погледнах я твърдо и тя прехапа устната си, преди да кимне с глава. Отнесох я в спалнята, положих я на леглото и сграбчих края на новата ѝ мини рокля. С едно леко дръпване, тя се разпра през средата, оставяйки я чисто гола пред мен. Гърдите и женствеността ѝ, всичко лежеше пред мен, чакайки да ги взема.

— Упс! — казах и ѝ се ухилих пакостливо.

Тя понечи да каже нещо, но аз заставах на колене и зарових лице между бедрата ѝ. Протестът ѝ се превърна в стон, докато пирувах с нея, карайки я да свърши.

Адисън може и да бе девица, но свършваше само с няколко мои докосвания. Тялото ѝ се стегна само след няколко близвания и усетих как първият ѝ оргазъм започна да се изгражда. Вкусих я още малко и засмуках клитора ѝ, докато тя ми се отдаваше напълно.

Скоро лежеше под мен, сякаш останала без кости, а аз се изправих и започнах да свалям дрехите си. След това заставах отново между бедрата ѝ. Нагласих члена си пред входа ѝ и задържах върха там, чакайки. Притиснах леко предната част на главичката на пениса си в нея. След това раздвижих ръка по дължината, леко милвайки я с члена си.

— Трейс — простена тя, гърчейки се под мен и опитвайки да ме поеме повече.

— Стой мирна, сладурче. Искам, първо малко да те лубрикирам. Ти ще бъдеш моят малък туинки и ще те изпълня с много крем.

Смехът ѝ се превърна в стон, докато свършвах на входа на тялото ѝ. Еякулирах силно, но не достатъчно, че членът ми да омекне. Искях да проникна дълбоко в нея, и нямаше да мирясам, докато не се случи. А вероятно и тогава ще копнея за още.

— Никога преди не съм правил това, скъпа, затова ще опитам да издържа колко мога. Но имам чувството, че щом се озова дълбоко в теб, ще съм доста бърз.

— Обичам те, Трейс — каза тя и се наведох, за да целуна устните ѝ.

Все още можех да усетя сладкия вкус на оргазма ѝ по устните си, докато бавно започнах да се плъзгам през влажната ѝ сърцевина. Тя дори не потрепери, когато разкъсах химена ѝ. Работих над него всеки

път, щом я чуках с пръсти, за да може да ѝ е приятно, след като я обладая истински.

— И аз те обичам, Адисън — прошепнах, опирайки чело на нейното.

Най-после успях да се тласна целия в нея, изпълвайки я докрай, а топките ми се опряха в дупето ѝ. Останах така вътре, без да искам да напускам стегнатата ѝ топлина. Тя бе толкова стегната, че почти ме заслепи, и беше по-хубаво от всичко, за което съм си мечтал.

Не бях девствен, защото исках да се пазя, просто никога не съм се замислял за това. Докато не се появи Адисън и не промени всичко. Тя ме събуди от някакъв вид транс и оттогава членът ми ме управлява.

Влажният ѝ канал пулсираше около мен, а тя стенеше за още.

— Все още не — казах през стиснатите си зъби.

Посягайки между телата ни, намерих клитора ѝ и го потърках с палец, докато издишах, и свърших отново в нея. Това, че потрепвах в нея и докосвах най-чувствителното ѝ местенце, я накара да изкрещи името ми, завъртайки диво бедра. В единия миг се опитваше да ме притисне до себе си, а в другия да ме избута от леглото, но оргазма ѝ бе музика за ушите ми, когато я обладах, правейки я моя.

Изпълвайки я с всичкото си семе, аз най-после се успокоих малко и опитах да си поема дъх. Бях се отдръпнал само няколко сантиметра, а свърших два пъти.

— Още — каза тя задъхано и извъртя бедра.

— Ще ти дам толкова, колкото можеш да понесеш, скъпа, и много повече.

Отдръпнах се и посегнах зад мен, взимайки колана си от пода. Простенах, когато излязох от тялото ѝ, но исках да остана по-дълго в нея, затова трябваше да я сложа в правилната позиция.

Щом взех това, което ми трябваше, сграбчих бедрата ѝ и я завъртях, вдигайки дупето ѝ във въздуха.

— Хвани се за таблата на леглото и разтвори колене. Искam да те яздя, сладурче.

Женствеността ѝ бе влажна от оргазма ми, докато се кикотеше и изпълняваше това, което ѝ наредих. Обвих колана си около корема ѝ и го закопчах на гърба ѝ, така че да мога да се хвана за него. След това нагласих члена си срещу нея и се тласнах напред колкото успях. Хващайки с две ръце колана, аз я дръпнах към себе си, докато не

остана нито милиметър разстояние между члена ми и женствеността ѝ. Исках да ме поеме целия.

— Мамка му, толкова е хубаво — казах през стиснатите си зъби и я залюлях напред, преди да я дръпна отново назад към себе си. — Толкова те обичам, сладурче. Котенцето ти е толкова хубаво и перфектно. Поемаш ме с такава лекота.

Усещах, че коланът в ръцете ми бе груб, но все пак го хванах здраво, докато я нанизвах на ерекцията си.

— Трейс — простена тя, — по-силно.

— Всичко, което пожелаеш, сладурче — заявих с леко веселие. Щом иска да я притежавам, по дяволите, ще щамповам името си върху нея, ако трябва.

Този път, когато я дръпнах назад, тя простена и извика, че иска още.

Нужни бяха само няколко тласъка и тя полетя. Вътрешните ѝ стени се стегнаха около члена ми и бях изгубен.

Тласнах се навътре, чувствайки как се изливам в нея. Използвах пръстите си да стисна основата на члена си, и след това стиснах топките си, за да изцедя от тях цялото си семе в горещото ѝ тяло. Исках преди да свърши нощта да бъде бременна. Така не само щях да я направя своя, но и никой нямаше да посмее да дойде и да ми я вземе.

Краката ѝ трепереха и тя се отпусна по корем, а аз вдигнах нежно бедрата ѝ и ни претърколих настрани, без да се отделям от тялото ѝ.

Тя простена и потърка гръб в гърдите ми, а аз обвих ръце около нея и прехвърлих единия си крак над нейните.

— Ще свалиш ли колана? — попита тя сънено.

Усмихнах се и я целунах по главата.

— Не, сладурче. Възнамерявам да правя любов с теб през цялата нощ без нито веднъж да изляза от тялото ти. Понякога ще си прекалено изтощена, за да застанеш на колене, и това ще ми помогне да те любя, ако си прекалено изморена. И въпреки това, ще ми позволиш да те обладая, нали? Ще ми позволиш да ти направя бебе.

Потърках нос в тила ѝ, а тя се притисна към мен.

— Да, Трейс — въздъхна доволно тя и прокара пръсти през косата ми.

— Можеш да спиш, ако искаш, но без значение какво, смятам да правя любов с теб през цялата нощ. Не мога да ти се наситя и няма да

опитвам да се спра.

Целунах шията ѝ, мислейки си колко силно ме стискаше вагината ѝ. И преди да ѝ дам възможност да отговори, отново я завъртях и хванах колана. Тази нощ щях да я яздя дълго, а когато краката ѝ се разтвориха широко, за да може да ме поеме по-дълбоко, се усмихнах. И моето момиче също го искаше.

ГЛАВА 8

АДИСЪН

Трейс отмести косата от лицето ми и ме погледна. Прекарахме целия ден в леглото. Дори закусихме в него. Просто не исках да помръдвам. Тялото ми ме наболяваше приятно и се наслаждавах на чувството да бъда добре обичана.

Никога никой не ме е почитал толкова много в живота ми. Никога не съм се чувствала така, сякаш знача нещо за някой. А Трейс ме караше да се чувствам точно така. Сякаш нищо на света нямаше значение, освен мен. Той се бе изгубил напълно в малкия свят, който създадохме заедно. Не ме е грижа колко бързо са се случили нещата между нас, щях да се вкопча в щастието, което никога досега не съм познавала и никога нямаше да го пусна.

— Не искам да те притискам да правиш нещо, което не желаш, сладурче, но след това, което споделихме през последните двадесет и четири часа, се надявам, че си готова да се отвориш пред мен още малко — каза той нежно, а ръката му се плъзна по мен, почивайки на бедрото ми. Бях с лице към него и се бях събудила само преди няколко минути.

Постоянно заспивахме, след като правихме секс. Веднъж дори се събудих от усещането, че е дълбоко в мен. Преди да разбера какво се случва, бях пометена от оргазма. Тогава Трейс ме накара да свърша втори път, за да ми се реваншира, задето съм пропуснала част от първия оргазъм. Трейс, подобно на мен, изискваше цялото ми внимание, но разликата бе, че той просто не го бе искал досега, и вече щом започна да го желае, не можеше да се насити.

— Не е чак толкова ужасно — излъгах половинчато. Не беше като да ме бият всеки ден или нещо подобно. По-скоро ме пренебрегваха. Но да бъда тук с Трейс ме караше да виждам, че нещата са били по-зле, отколкото подозирах. Ако така живееше останалата част от света, то значи аз съм водила много неприятен живот.

Ръката на Трейс стисна бедрото ми.

— Ти си най-сладката, любвеобилна жена, която съм срещал в живота си, Адисън. Мисля, че си се справяла с много неприятности, защото не си могла да се опълчиш. Ако съм научил нещо за теб, то е, че си добра и нежна и всичко останало между тях.

Очите ми се напълниха със сълзи. Никой никога не ми е казвал толкова хубави неща. Част от мен знае, че той е прав. Без значение как се отнасяше баща ми с мен, никога не се опълчих и знаех, че не съм го направила от страх. А защото знаех, какво е да се отнасят така с теб, и не исках да го причиня на друго живо същество. Дори ако това е човекът, който го е причинил на мен. Сърцето ми щеше да бъде разбито, ако се отнесях с някой по този начин.

— Точно затова се озова тук, сладурче. Защото аз ще направя така, че никога повече да не страдаш. Никога. Ще се грижа толкова добре за теб, че никога няма да се тревожиш за нищо. — Ръката ми започна да милва напред-назад бедрото ми.

— През целия си живот съм живяла с баща си. Дори не си спомням майка ми — казах му аз. Баща ми никога не говореше за нея. Нито дума, и макар няколко пъти да бях търсила нещо за нея, така и не открих. Може би и тя е избягала от него. Главно стоя затворена в къщата и се грижа за нещата там. Баща ми обикновено ме игнорира. През повечето време не си е у дома, а аз се опитвах да се престоря, че също не съм там, защото, когато е преуморен или е имал лош ден на полето, обикновено си излива яда върху мен — признах аз.

— Удрял ли те е? — Думите на Трейс бяха твърди, а в очите му проблескваше гняв.

— Понякога. Плесница или бутане. — Той затвори очи, чувайки думите ми, които очевидно му причиниха болка. Когато ги отвори, премести ръка към малката рана на челото ми.

— Никога няма да разбера как някой може да нарани безценна жена като теб — каза, потърквайки с пръст кожата около раничката. Тя вече дори не ме болеше. Нищо не ме болеше, щом бях с него.

— Точно навърших осемнадесет и планирах да си тръгна. Нямах идея къде ще ида. Проклятие, не знам нищо за света. Учила съм само онлайн. Дори не знам къде се намирам, и колко дълго съм шофирала — признах аз.

— Кое те накара най-после да избягаш? Нещо те е принудило да направиш тази крачка.

— Той смяташе да ме даде на друг мъж. За пари. Знаех, че ако сега не избягам, никога няма да съм свободна. Просто от контрола на баща си щях да премина под контрола на някой друг. Никога дори не съм срещала този мъж, а баща ми каза, че той идва да ме вземе. Все едно бях една от кравите му.

Трейс обгърна с длан лицето ми.

— Искаш ли да бъдеш тук, сладурче? — Можех да видя загрижеността, изписана на лицето му, и знаех какво си мисли.

— Аз избрах да дойда тук. Не искам да бъда никъде другаде. — Видях, че напрежението се отцежда бавно от тялото му. — Всичко, което искам, е истинско семейство. Да се влюбя и да изживея своята приказка като в книгите, които съм чела. И мисля, че ти си правилният мъж за мен. Озовах се тук с причина. Било е писано да те намеря. — Приблжих се до него и го целунах.

Ръката му се вплете в косата ми и той задълбочи целувката, оставяйки ме без дъх.

— От кой град си? — попита ме той.

— Клиър Крийк. Близко ли е? — попитах, все още чудейки се колко далеч съм стигнала.

— Много близко. Толкова близко, че съм шокиран, задето не съм те виждал или чувал за теб.

— Казах ти. Почти не излизах от къщата. Най-вече през последните няколко години. — Колкото по-голяма ставах, толкова повече нарастваше контролът на баща ми.

— Трябва ми име, сладурче.

— Уинстън.

Трейс скочи от леглото, преди да осъзная какво се случва, и започна да се облича. Седнах на леглото, гледайки го как се движи из стаята.

— Какво правиш? — Можех да чуя тревогата в собствения си глас.

— Няма да прекараш повече нито един шибан ден, тревожейки се за това — каза той, намуши тениска през главата си и намъкна дънките си.

— Какво смяташ да правиш? — Приблжих се до ръба на леглото, търсейки нещо, което да облека, но роклята, която бях направила, изглеждаше негодна за носене.

— Смятам да посетя баща ти.

— Какво! — Сkochих от леглото и изтичах до него, обвивайки ръце около тялото му.

— Успокой се. Така е най-добре. Ще му изясня ситуацията. След като му кажа... и направя... каквото съм намислил, дори няма да помисли да те погледне отново.

Сърцето ми започна да бие лудо. Започнах да се паникьосвам.

— Скъпа, успокой се. Обещавам ти, всичко ще е наред. Ще го направя, за да приключим с всичко това. Няма да трябва повече да мислиш за него или да се боиш, че някой ще дойде, за да те отведе от тук. Обещавам, той ще научи какво ще му се случи, ако дойде в нашите земи, за да те търси.

— Нашите земи?

— Да, нашите земи. Искаш своя приказка и ще я получиш. Довери ми се.

— Имам ти доверие — казах на мига.

— Разбира се, че е така, защото си сладка и любяща. — Той се наведе, целувайки още веднъж устните ми. — Няма да се бавя. Ще съм тук преди да се стъмни — каза ми той и влезе в гардероба, измъкна блуза и я нахлузи през главата ми, преди да го последвам надолу по стълбището и към входната врата. Кутиите с нещата, които бе поръчал, бяха пристигнали и сега изпълваха дневната.

— Заклучи след мен и разгледай нещата си. Виж кои искаш и кои не ти харесват.

— Обичам те — казах, защото това бе всичко, за което можех да мисля.

— И аз те обичам. — Той се наведе и ме целуна още веднъж. Този път силно и страстно, сякаш ме маркираше, преди да тръгне. Заклучих след него и застанах пред прозореца, гледайки го как потегля.

След това седнах на дивана, без да съм сигурна какво да правя, затова направих каквото ми предложи той. Започнах да отварям кутиите, вадейки куп след куп дрехи. Сякаш бе купил всичко... от рокли, през ризи и шорти, до дънки и толкова много обувки, че се съмнявах, че бих могла да износя всичките.

Подсkochих, когато чух почукване на врата.

— Трейс, Тай е — чух дълбок мъжки глас и знаех, че това е братът на Трейс.

— Ще я изплашиш. Нека аз говоря — долових женски шепот.

— Може би трябва да се върнем по-късно. Пикапът на Трейс не е тук.

— Е, аз мисля, че тя е тук. Чу какво каза Стивън. Трейс си има момиче и искам да я видя — заяви жената.

— Прекалено много общуваш с Доли. Вече също като нея си се научила да си пъхаш носа в чуждите работи — засмя се Тай.

Отворих вратата и видях и двамата да стоят на верандата. Те се обърнаха, за да ме погледнат. Жената беше малко по-висока от мен, с кестенява коса и бебе на ръце. Широка усмивка блесна на лицето ѝ.

— Аз съм Ем Джей — каза тя веднага, — снахата на Трейс, а това е Тай, съпругът ми. И, разбира се, това е Ти Джей, или Тай младши.

И Тай и Ти Джей приличаха много на Трейс. Нямаше съмнение, че са роднини. Тай ми кимна.

— Аз съм Адисън — казах им. Ем Джей се пресегна да поеме ръката ми, но размисли и ме дръпна в прегръдка, притискайки бебето между двете ни. Ти Джей се изкикоти.

— Съжалявам. Просто съм много развълнувана. Обичам как семейството ни нараства, и знам, че щом има момиче в къщата на Трейс, то значи е сериозно. Сериозно е, нали? — попита тя.

— Хей — каза Тай, приличайки вниманието ни. Той погледна през главата ми към къщата. Обърнах се да видя какво гледа. — Вътре в пълна бъркотия. Е, бъркотия за Трейс.

Не мислех, че е толкова зле, като се изключи това, че в дневната сякаш е избухнала бомба с кашони, и че кухнята не бе почистена, след като Трейс направи закуската тази сутрин.

— О, боже мой, така е! Това е сериозно. Дори не си е направил труда да почисти, а бъркотията подлудява Трейс. — Ем Джей ми каза нещо за Трейс, което не знаех. Хареса ми идеята, че мога да го накарам да забрави за всичко. Че е по-разтревожен за мен, отколкото да почисти бъркотията.

— Искате ли да влезете? — попитах и Ем Джей веднага изгука:

— С удоволствие — каза тя, минавайки покрай мен и се настани на дивана.

Тай все още стоеше на прага.

— Моля те обуй някакви панталони, или брат ми ще ме убие, ако поне малко прилича на мен. А имам чувството, че е така. — Погледнах надолу към голите си крака, преди да грабна една от кутиите на масичката за кафе.

— Веднага се връщам — казах им, хуквайки нагоре. По пътя чух смеха на Ем Джей.

— О, никъде няма да ходим — каза тя, и усетих как се усмихвам.

ГЛАВА 9

ТРЕЙС

Гледах къщата, в която малкото ми сладурче бе израсло, и се зачудих колко ли доброта и топлина би могла да получи от място като това. Старата фермерска къща изглеждаше така, сякаш е строена преди сто години и оттогава не ѝ е направен нито един ремонт.

Уинстън даваше дъщеря си в ръцете на друг мъж. Имах чувството, че това е най-вече за пари, отколкото по друга причина. И това накара стомахът ми да се свие и кръвта ми да кипне. Как един баща може да причини подобно нещо на малкото си момиченце?

Поех си дълбоко дъх, опитвайки се да се успокоя и да установя контрол над емоциите си. Замислих се за сладкото си момиче и се поуспокоих. Споменът за това как я събудих сутринта изпълни ума ми и ми даде мира, от който имах нужда. Не можех да вляза и да убия копелето по две причини. Първо, защото беше бащата на момичето ми, и второ, защото ѝ обещах, че може да ми се довери. Нямах намерение да нарушавам думата си, защото бе ясно, че тя има нужда да ми вярва. Бях ѝ обещал, че ще се върна преди залез, и щях да го направя, а не да отпътувам оттук за килията.

Колкото по-скоро свърших с това, толкова по-скоро щях да се върна у дома при нея. Фокусирайки се върху тази мисъл, слязох от пикапа си и тръгнах към износеното стълбище. Стъпалата изскърцаха под тежестта ми. Преди да стигна до вратата, тя се отвори и Уинстън излезе.

Изглеждаше по-зле от къщата и се опитах да си спомня кога го бях видял за последно. Косата му беше сива, а кожата обветрена и сбръчкана от годините работа на слънце без шапка. Изглеждаше по-нисък, отколкото си го спомнях, или пък аз съм по-едър вече. Не общувам често с фермерите, защото реално не съм фермер. Обикновено общувам с нефтената компания и наемам работници за кладенците.

— Ти си едно от момчетата Дженингс — каза той, отваряйки комарника на вратата. Стиснах юмруци около тялото си, за да се сдържа да не се хвърля към него и да го ударя.

— Трейс — заявих аз, минах покрай него и тръгнах нагоре по стълбището, вземайки по две стъпала едновременно. Минах през коридора, отваряйки всяка врата по пътя си в търсене на нейната стая.

— Какво правиш, по дяволите? — чух стареца да крещи отдолу. Игнорирах го и отворих последната врата в коридора. Стаята бе малка и почти празна. В началото, помислих, че е семпла, но се оказа, че е шибано празна. Отидох до гардероба и го отворих. В него висяха няколко рокли и като всичко в къщата бяха износени и стари.

— Ще викна ченгетата! — изкрещя Уинстън, когато най-последно ме настигна.

— За какво? — предизвиках го аз, правейки крачка към него. Вероятно видя заплахата в погледа ми, защото отстъпи.

— Влизане с взлом.

— Пробвай пак. Цялата тази ферма е моя.

— За какво говориш? Фермата ми принадлежи от години.

— Докато не я ипотекира. Ипотека, която не си плащал от доста време. — Ипотека, която откупих от банката. Беше нужно само едно обаждање. Една от ползите на това да притежаваш нефтени залежи е, че никога не се тревожиш за пари.

— Не, има грешка. Банката ще си получи парите. Вчера говорих с г-н Люк. Трябват ми само няколко дни и ще се издължа напълно. Очаквам да направя продажба тези дни. Ще приключи сделката скоро.

И това скъса нишката, на която висеше самообладанието ми. Замахнах, удряйки челюстта му и отпращайки го назад на пода. Той се стовари тежко, а болката в кокалчетата ми бе адски приятна.

— Да, шибано копеле, знам точно какво се опитваш да продадеш. — Пристъпих към него извисявайки се над сгърченото му тяло. Той лежеше на пода, държейки едната страна на лицето си.

— Тя е при теб, нали? Тя е мо...

Ударих го силно в ребрата, карайки думите му да секнат и да не може да предяви каквито и да е претенция върху нея. След това се наведох, приближавайки се го него.

— Чуй ме и искам да ме чуеш добре. Обади се на ченгетата, но никой няма да повярва на твоята дума срещу моята. Освен това няма да

стигнеш дотам да повдигнеш обвинения. Убеден съм. Единствената причина все още да дишаш, е тя. Не мисля, че сърцето ѝ ще понесе това да те убия, но, повярвай ми, много бих искал да го направя — изръмжах аз. Колкото и студено да звучеше, да сложа край на живота му не представляваше проблем за мен. Някои животни просто трябва да бъдат приспани. — Ако опиташ да ме хвърлиш в затвора, за да ме отдалечиш от нея, ще се наложи да променя мнението си и да направя това, което искам от самото начало. Кимни, ако си ме разбрал.

Той кимна, без да отваря уста.

— Сега ще събереш боклуците си и ще се изнесеш оттук. До утре по обед тази къща няма да съществува. Дотогава трябва да си далеч оттук. — Изправих се. — Ще се подсигурия, че където и да отидеш, ще бъде извън щата Тексас. — С тези финални думи се обърнах и излязох.

Бях дошъл, смятайки да прибера нещата ѝ, но нямаше какво да взема. Тя нямаше нужда от нещо, дошло от това място. Аз щях да ѝ дам всичко, от което има нужда, и да изтрия спомените ѝ от живота ѝ тук. Искях да залича това място от паметта ѝ, за да не може никога да я измъчва.

Влязох в пикапа си и се отправих към дома. Гневът все още бушуваше в мен. Искях да му причиня нещо по-лошо. Мисълта как той я удря мина през ума ми, карайки ме да стисна кормилото. Знаех, че има само едно нещо, което може да ме успокои, и това бе тя. Имах нужда от сладостта ѝ до себе си.

— Проклятие — промърморих аз, виждайки пикапа на Тай пред дома ми. Спрях до него и бързо нахълтах през вратата, заковавайки се на място, виждайки моето момиче с Тай младши на ръце. Топлина изпълни гърдите ми. Лицето ѝ светна, щом ме видя, и тя подаде бебето обратно на Ем Джей. След това изтича към мен, както правеше винаги, и се хвърли в ръцете ми.

Улових я и тя зарови лице в шията ми.

— Каж ми, че всичко е наред — помоли тя.

— Къде се намираш, сладурче? — попитах аз.

— В обятията ти.

— Тогава да, всичко е идеално. — Тя се дръпна леко назад, за да ме погледне. — Никога повече няма да мислиш за него или онова място. Приключи с него. Край.

— Брат ти и Ем Джей са тук. Доведоха и сина си. Той е най-сладкото нещо, което някога съм виждала в живота си. Тай каза, че мога да го гледам, когато пожелаея. — Лицето ѝ светна, а мислите за баща ѝ вече бяха отлетели от ума ѝ.

— О, не се и съмнявам. — Погледнах през рамото ѝ към Тай, който се ухили като зелка. Тай обичаше сина си, но също така обичаше да прекарва време насаме с жена си. Дори аз няколко пъти съм взимал да гледам детето.

— Може да ви го оставим тази вечер, ако искате — заяви Тай.

— Не — отвърнах на мига, а Ем Джей извъртя очи.

— Остави ги на мира, Тай. Двамата тук са като младоженци — каза Ем Джей.

— Не още, но колко е изчакващия период в Тексас? — попитах аз.

— Три дни — отвърна Тай. Знаех, че брат ми е запознат. Но не съм сигурен, че той изчака трите дни. Подозирам, че Тай бе подкупил съдията да ги венчае на мига. Трябваше да науча мнението му.

Или просто трябваше да я отведе някъде и да се ожения за нея. Имам чувството, че моето сладурче не е пътувало, и с радост ще ѝ покажа всичко, което пожелае.

— Ще се омъжиш ли за мен, сладурче?

Очите ѝ се напълниха със сълзи и тя кимна. Наведох се и целунах устните ѝ. Игнорирайки семейството си, я понесох по стълбите, без да прекъсвам целувката ни. Чух бегло думите за довиждане на Ем Джей, а Адисън се разсмя. Когато стигнахме до спалнята, я положих на леглото, без да я пускам.

Когато най-после прекъснах целувката и я погледнах, погледът ѝ бе леко замаян.

— Това е твоят дом сега. Нашият дом. Можеш да идваш и да си тръгваш, когато пожелаеш, и да правиш всичко, което поискаш. Абсолютно всичко. Ако поискаш да направя нещо за теб, ще го направя. Единственият път, в който ще ти казвам „не“, ще е тогава, когато мисля, че може да пострадаш. — Тя кимна и се усмихна нагоре към мен.

— Звучи ми перфектно. Повече от перфектно. — Тя обви ръце около тила ми, сгушвайки се в мен.

— Смятам да ти покажа колко перфектна мисля, че си, сладурче.
Колко перфектна си за мен.

ГЛАВА 10

АДИСЪН

Лежах в леглото, докато Трейс ме събличаше, след което съблече и себе си. Имам чувството, че не съм го виждала от дни, а бяха минали само няколко часа. Тялото ми копнееше за него, когато разтворих крака и прокарах ръце по гърдите си, изкушавайки го.

Никога не съм се срамувала от него, но колкото повече сме заедно, толкова по-смела ставам. Притиснах ръце към гърдите си, стисвайки зърната им така, както той ги засмукваше в устата си. Изкушавах го, без да откъсвам поглед от него, докато той се събличаше и се качваше върху мен.

Той избута ръцете ми и аз простенах, когато устните му изместиха пръстите ми. Но преди да почувствам горещия му член до тялото си, той засмука зърното ми и се плъзна нагоре по тялото ми. Обкрачи гърдите ми и аз погледнах нагоре към него, чудейки се какво смята да прави.

— Отвори си устата, сладурче.

Направих както каза, но облизах устни преди това, развълнувана от задачата си. Преди не съм поемала члена му в уста и няхах търпение да го направя. Той простена, стисвайки члена си, и поднесе кадифено меката му главичка към долната ми устна. Усетих лека влага, когато малко семенна течност потече от връхчето му, и езика ми пое капките, вкусвайки го. Простенах, отваряйки устни, защото жадувах за още.

— Навлажни го — каза той през стиснати зъби.

Отворих по-широко устни, но той бе толкова голям, че нямаше как да го поема прекалено много. Частта, която не можех да поема, реших да оближа, изпълнявайки нареждането му.

Ръката му започна да трепери, а тялото му се напрегна. Преди да успее да се насладя напълно на това, което вършех, той се дръпна леко назад, слагайки члена си между гърдите ми. След това хвана китките

ми и ги сложи от двете страни на гърдите си, карайки ме да ги стисна така, че да обгърнат ерекцията му.

— Смятам да чукам гърдите ти, а после и малкото ти котенце. Стисни ги силно за мен, сладурче. Точно както ме стискаш, когато съм дълбоко в теб.

Изчервих се от глава до пети заради порочните му думи, но усетих как клиторът ми пулсира и закопнях за още. Направих това, което ми каза, притискайки гърди около члена му, и той се задвижи леко над мен. Голямото му тяло бе така мощно и все пак, той бе в позиция, която ми позволяваше да правя с него каквото пожела. Внимавах да не отпусна много от теглото си върху мен, но самият му размер, надвесен над мен, и членът му, който се плъзгаше между нежната ми плът, накара тялото ми да пламне.

Но не само усещането му върху мен ме възбуждаше. Беше това да притежава тялото ми по всеки възможен начин и да гледам как лицето му се изкривява от удоволствие, докато го прави. Трейс предяви претенциите си към още една частица от мен и аз му се усмихнах, дарявайки му я с удоволствие. Искях да ми има цялата. Всеки милиметър.

— Толкова си красива, когато поемаш члена ми.

Искях да го възбудя още повече, затова следващия път, щом членът му се доближи до устните ми, подадох език навън и близнах главичката на ерекцията му.

— Мамка му — простена той и, издърпвайки члена си от гърдите ми, се плъзна надолу, настанявайки се между бедрата ми.

Простенах от усещането за пълнота, когато се зарови в мен с един мощен тласък.

— Щеше да ме накараш да свърша на гърдите ти, въпреки че много добре знаеш, че тази привилегия е за утробата ти. Искам бебето ми вътре в теб. И не мога да го направя, когато е замесена малката ти устичка.

Простенах отново, когато ритъмът му стана по-бърз, и започнах да се приближавам към оргазма си. Той се пресегна напред, размазвайки влагата от страстта си по гърдите ми, преди да ме целуне. Ароматът на семето му по кожата ми и усещането на члена му, потръпващ дълбоко в мен, беше прекалено много. И точно когато

мислех, че не мога да понеса повече, той сведе глава към гърдите и зърната ми.

Свърших, крещейки името му, впила пръсти в косата му. Самия звук на оргазма ми го накара да се тласне няколко пъти, преди да намери собственото си освобождение. Горещината му изпълни утробата ми и аз стегнах мускули около ерекцията му, копнеейки за още. Искях целия да е около мен, вътре в мен. Нямах търпение да поема детето му в ръце и след това да ми направи още едно.

— Още — простенах аз. Искях още един оргазъм и знаех, че Трейс ще ми го даде.

— Хайде отгоре — каза той и завъртя и двама ни, така че да се окажа върху него.

Започнах да се люлея напред и назад. Ерекцията му все още бе твърда като камък. Той можеше да свърши в мен пет или шест пъти, преди да започне да омеква. А след това едно малко докосване бе достатъчно да започнем всичко отначало. Знам, че утре ще съм протрита, но не ме бе грижа. Обожавах да усещам ехото на страстта ни, всеки път, щом направех стъпка, знаейки, че ще прави любов с мен, докато съм прекалено изтощена, за да помоля за още.

Посягайки между нас, прокарах пръсти там, където телата ни се съединяваха и ги вдигнах към устните си. Простенах доволно, обожавайки смесената есенция на страстта ми.

— Дай ми малко от това — каза Трейс, докато се тласкаше в мен, стиснал бедрата ми. Беше ме сложил върху себе си, обаче пак вършеше всичката работа.

Направих каквото поиска от мен, повтаряйки движението, но този път поднесох пръстите си към него. Той ги облиза и след това ги засмука в устата ѝ, а аз можех да усетя как свършва в мен. Винаги го правеше, щом вкусеше оргазма ми, и нямаше по-възбуждащо нещо от това.

Усмихнах се надолу към него, търкайки клитора си в основата на ерекцията му, преди да експлодирам върху него. Погледнах надолу, където бяха съединени телата им, виждайки как и двамата сме влажни от оргазмите си.

— Още? — чух го да пита и, вдигайки лице към него, кимнах: — Всичко, което пожелае моето сладурче.

Щеше да бъде дълга нощ.

ЕПИЛОГ ТРЕЙС

Шест месеца по-късно...

Зелените ѝ очи бяха напълно отворени, гледайки ме с повече блясък от обикновено, докато дневната светлина се изливаше над нас.

Лежахме на полето, позволявайки на слънцето да ни сгрее. Това бе точно мястото, на което я открих. Идвахме често тук. Беше любимото място и на двама ни и редовно си правихме обедни пикници на това място. И винаги се оказвахме голи, след като се нахранехме. Всъщност, правим го толкова често, че сериозно се замислям дали да не наслагам предупредителни знаци, че минаването оттук е забранено. Най-вече защото, ако някой от мъжете ми открие сладурчето ми с разтворени бедра, докато я докарвам до оргазъм, ще се наложи да го убия и да прекарам остатъка от живота си в затвора. А аз не можех да се отделя за дълго време от любимата си.

Тя посегна нагоре, прокарвайки единия си пръст по устните ми. Аз го улових с уста и го стиснах нежно със зъби, карайки я да се изкикоти. След това го засмуках, вкусвайки деликатната ѝ кожа.

— Нямах намерение да заспивам — каза тя, прозявайки се. Беше се предала след третия оргазъм, което по начало бе планът ми. Тя имаше нужда от сън и нямах проблем да изяждам женствеността ѝ, докато припадне. Освободих пръста ѝ от устата си. — Колко дълго спях?

— Около час — отвърнах, а зениците ѝ се разшириха. Тя опита да стане, но аз не ѝ позволих. Нямахме причина да бързаме да си ходим, и нямах нищо против да поспи още час.

— Успокой се. Трябва да си почиваш. — Прокарах пръсти по стомаха ѝ, отпускаяки собственически ръка на корема ѝ, издут от бебето ни. Бебе, за което съм почти сигурен, че заченахме още първата нощ, в която бяхме заедно.

Вече бе бременна в шестия месец, но според мен коремът ѝ изглеждаше по-голям. Ако трябва да предполагам, ще имаме момче,

което малко ме плаши. Тя е толкова дребничка, а момчетата Дженингс хич не са мънички. Но всичко, което можех да направя, е да чакам той или тя да се появят. Адисън не искаше да знае пола, затова на този етап всичко бяха предположения. Но мен не ме бе грижа какво ще е. Просто се надявах да има тъмна коса и зелени очи като нейните. Искях да гледам децата ни и да виждам нея в тях.

— Добре съм — каза тя, прозявайки се отново, а аз поклатих глава.

— Не, изтощаваш се прекалено много. Мисля, че трябва да наемем някой, който да ти помага в плевнята ти. — Тя въздъхна и захапа долната си устна. Бях започнал да наричам плевнята *нейна*, след като бе започнала да я пълни. Посегнах и издърпах устната ѝ измежду зъбите ѝ. — Всичко ще бъде наред. Ще ми помогнеш да изберем някой.

— Просто се тревожа, че никой яма да се грижи за тях така добре, колкото го правя аз. Обичам ги всичките. — Веждите ѝ се присвиха загрижено и аз използвах палеца си, да изгладя линията. Защото тя нямаше нужда да се тревожи за нищо. Особено за всичките животни, които бе събрала. Те бяха повече от добре обгрижени. Тя не би позволила да е друго.

Дори не знам откъде се взеха повечето от тях, но ако има ранено, пренебрегвано или нежелано животно на стотина километра в радиус около ранчото ни, то просто намираше пътя си до плевнята ѝ. Бавно тя изпълваше фермата ни с тях и се грижеше за тях, докато се възстановят, споделяйки цялата си доброта с всяко живо същество, което имаше нужда от нея. Господи, обичам огромното ѝ сърце, пълно с любов.

И, по дяволите, голям късметлия съм, че новата жена на брат ми Блейк е ветеринар. Иначе щеше да ми се наложи да си наема един. И макар че ги обгрижваше, докато оздравеят, тя просто не можеше да ги пусне да си вървят. Затова вече имаме менажерия от питомни животни, които обожаваха Адисън.

— Ще намерим някой. Обещавам.

— Добре, знам, че ще избереш перфектния човек. — Тя се усмихна нагоре към мен и знаех, че наистина ми вярва, тъй като никога не съм нарушавал обещание, което съм ѝ дал. Нито веднъж. Прекарвах всеки миг, откакто влезе в живота ми, за да ѝ осигурявам всичко, което

пожелае. Опитвах се да ѝ дам целия свят и никога нямаше да спра да го правя.

Мисля, че заради начина, по който е живяла, без да излиза от дома, може да не ѝ хареса да пътува. Все пак реших да я заведа на меден месец, след като се венчахме, но точно след два дни тя започна да тъжи, а домът ни да ѝ липсва. Не ѝ харесваха тълпите и натовареното движение в града. И на мен не ми допадаха и с радост сложих край на пътуването и я върнах у дома в леглото ни, което не напуснахме няколко седмици.

— На този етап мисля, че скоро ще ни трябва още една плевня.

Очите ѝ светнаха при тези мои думи.

— Ще има ли климатици в нея? — попита тя, карайки ме да се засмея.

Трябваше да направя изолация и да сложа климатици в сегашната плевня, тъй като тя се боеше животните ѝ да не прегреят. Опитах да се ѝ обясня, че животните са свикнали с горещината, но след това си казах „майната му“ и се обадох да ги инсталират. Не ми харесваше тя да търчи наоколо в жегата, така или иначе. Макар че последните дни по-скоро се клати, а не търчи.

— Каквото пожелаеш, сладурче. Ще ти построя всичко.

— Лъжец — пошегува се тя.

— Добре де. Няма да го построя аз, но ще наема хора да го направят — поправих се, тъй като наистина нямаше да прекарвам дните си, строейки плевня. Обичах през деня да съм около нея, да ѝ помагам с животните и да я уча как да се грижи за тях.

— Но наистина си прав. Ще имаме нужда от някой, когато бебето се роди. — Тя сложи ръка върху моята.

— Може би съпругата на Блейк, Лусиана, ще познава някой подходящ. Тези дни семейството ѝ ще се премести тук, и те могат да се заемат със строежа.

— Обичам тази идея.

— А аз обичам теб — казах ѝ и се наведох да я целуна.

Устните и ръцете ми започнаха да се трудят върху нея и ѝ дарих още два оргазма, преди отново да заспи спокойно под слънцето, без да има никакви грижи на света.

ЕПИЛОГ АДИСЪН

Две години по-късно...

— Честит рожден ден — казах, облягайки се на рамката на вратата.

— О, по дяволите — прошепна Трейс и седна на леглото.

Днес беше рожденият му ден и исках да направя нещо специално. Днес след обед прекарахме малко време със семейството, но тази нощ бе само за него. Е, предполагам и за мен.

— Какво криеш там? — попита той тихо и леко опасно.

— Поръчах го онлайн. Не бях сигурна дали ще ми стане около корема, но исках да го облека за теб — вдигнах едното си рамо и му намигнах. — Нали знаеш, за да ти дам нещо, което да разопаковаш.

Заявих му, че имам изненада за него, затова трябва да се съблече и да легне на леглото. Не съм сигурна колко време щеше да издържи да остане там заради начина, по който стискаше чаршафите. Памучният плат нямаше да издържи много.

— Докарай малкото си дупе тук — каза той, а аз се изкикотих.

Вече определено не съм малка. Той се стараеше да съм добре нахранена и бременна през голяма част от времето. Но изглежда обожаваше всяка нова извивка по тялото ми, затова не ми беше проблем.

Заиграх се с бялата панделка, която държеше стегната прозрачната материя около гърдите ми. Едно леко дръпване и щях да остана гола пред него. Под камизолата носех само прозрачни деликатни бикини, с панделка точно на хълмчето между бедрата ми. Когато се обърнах, вдигнах камизолата леко, за да му ги покажа.

— Помислих си, че ще искаш да ги погледнеш за миг, преди да ги смъкнеш от мен.

— Продължавай да ме изкушаваш така и скоро ще са на парчета. Или точно това е целта ти, сладурче?

— Може би — казах, поглеждайки през рамо.

Той простена, и преди да успея да реагирам, ме сграбчи, стовари ме на края на леглото и разкъса бикините ми. Не успях да спра смеха, който се изтръгна от гърлото ми.

— Развържи панделката. Покажи ми гърдите си.

Тялото ми потрепна от думите му. Направих каквото ми нареди и простенах, когато той се намести между бедрата ми. Устата му се насочи веднага към женствеността ми и горещата влажна ласка на езика му ме накара да залюлея бедра. Нямаше нищо по-хубаво от това да усещам така езика му. Е, добре, може би бе по-хубаво само, когато бе заровен дълбоко в мен. Или когато ме целуваше. Или просто всичко.

Той сложи огромната си длан на заоблениия ми корем, докато продължаваше да пирува с мен. Това бе знак на притежание, такъв, който правеше много често. За да ми напомни, че нося детето му, и че той го е сложил там.

Свърших с лекота, давайки му каквото желаше само след тридесет секунди. Преди ме караше да свършвам лесно, но докато бях бременна бях още по-чувствителна.

Той пое сладостта на оргазма ми, преди да се изправи. Тъй като дупето ми бе на края на матрака, той вдигна краката ми на раменете си, преди да се тласне дълбоко в мен.

— Трейс — простенах, а пръстите му се вплетоха с моите.

Докара ме до оргазъм два пъти, преди да се освободи в тялото ми. Но дори не беше близо до приключване.

Той ме вдигна, нежно полагайки ме в средата на леглото. След това устата му бе върху моята. Той ме целуваше така, че отнемаше дъха ми, давайки ми частица от себе си. Прокарах пръсти през косата му, и когато не можех да понеса повече, прекъсна целувката и се насочи покрай брадичката ми, към гърдите ми. Облиза зърната ми и можех да усетя как топлото ми мляко потича в устата му. Той простена и потърка члена си в клитора ми, измъчвайки ме.

— Трейс — замолих го аз, но знаех много добре какво да направя, за да го подлудя.

— Желаш ли ме? — попита той, а гласът му бе дрезгав и прелъстителен.

Аз би трябвало да го изкушавам, но всичко някак се бе обърнало наопаки. Изгубих се в спиралата на страстта, и той стана господар на

положението. Толкова за прелъстителните ми думи. Сега аз бях тази, която молеше, и щях да го правя, докато не получа поредния оргазъм.

— Желая те повече от всичко на света. Обичам те толкова много, Трейс. — Това бяха думите, които той обожаваше да чува, докато сме в леглото. Че го желая, че имам нужда от него и че го обичам.

— И аз те обичам, Адисън. Сега и завинаги.

Той се тласна в мен, отвеждайки ме до върха, откъдето полетяхме заедно. Чувството за пълнота, докато бе заровен целия в мен, ме накара да извикам името му и той ме прегърна, целувайки устните ми и шепнейки ми любовни слова.

Бях избягала от дома си, без да знам какво ме чака извън малкия ми свят. Но с напътствията на съдбата се оказах в ръцете на мъжа, когото обичам. Животът не е само луд, но и забавен и пълен с приключения. Бях най-голямата щастливка да имам своя мъж, който да върви редом с мен в това пътешествие. Той наистина бе мъжът на моите мечти.

Издание:

Автор: Алекса Райли

Заглавие: Да намериш девица

Преводач: Ralna

Година на превод: 2016

Език, от който е преведено: английски

Издание: първо

Издател: Читанка

Година на издаване: 2016

Тип: новела

Националност: американска

Редактор: ganinka

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/10011>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.